

Riku Sundström

MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTUS ALVAR AALTO -KOHTEESEEN

Opinnäytetyö

Kulttuuri

Muotoilu: Sisustusarkkitehtuuri ja kalustesuunnittelu

2018

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tekijä/Tekijät	Tutkinto	Aika
Riku Sundström	Muotoilija (AMK)	Huhtikuu 2018
Opinnäytetyön nimi Muunneltava myymäläkalustus Alvar Aalto kohteeseen		45 sivua 10 liitesivua
Toimeksiantaja Miljöomatkailu-hanke		
Ohjaaja Saara Renvall, Anu Vainio		
Tiivistelmä Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli luoda toteuttamiskelpoiset suunnitelmat muunneltavasta myymäläkalusteesta käytettäväksi Alvar Aallon suunnittelemassa asuintalossa. Kohde sijaitsee Kouvolan Inkeröisissä Tehtaanmäen asuinalueella, joka on osa Stora Enson nykyisin omistamaa tehdasaluetta. Kohteena toimivaa rakennusta ei ole tarkoitus rakenteellisesti muuttaa myymäläkäyttöä varten ja kalusteen tehtävä on täyttää myymälän vaatimat tarpeet tila ja sen haasteet huomioiden. Työn tutkimusongelmana oli ”Mitä on otettava huomioon suunniteltaessa muunneltavaa myymäläkalustusta Alvar Aallon suunnittelemaan kohteeseen?”. Tähän vastataan suunnitellulla kalusteella. Tutkimusongelma on jaettu kolmeen tutkimuskysymykseen, joista ensimmäiseen ”Mitkä seikat myymäläkalusteessa ovat tärkeitä käytettävyyden kannalta?” vastataan lähdeaineistona toimineen kirjallisuuden kautta. Kalusteen suunnittelua ohjaavat tutkimuskysymykset ”Mitkä tekijät rakennuksen arkkitehtuurissa yleisesti näkyvät myymäläkalustuksessa?” ja ”Mikä tekee myymäläkalusteesta muunneltavan?”, joihin työssä vastataan referenssikohteita havainnoimalla. Työn tuloksena on syntynyt suunnitelma muunneltavasta, osittain modulaarisesta myymäläkalustesarjasta, jonka kantavana teemana toimii sen muunneltavuus ja eri osien ristiinsopevuus, erilaisten kokonaisuuksien muodostamiseksi. Kalustesarja koostuu pääasiassa neljästä erilaisesta moduulista, joista kaksi elementtiä toimivat joko yhdessä tai yksittäisinä elementteinä pohjana kalusteelle, jota täydennetään tarpeen mukaan jäljelle jäävillä kahdella moduulilla. Neljän päämoduulin lisäksi kalustesarjaan kuuluu muutamia lisävarusteita ja kiinnikkeitä. Työn johtopäätös on, että myymäläkalustetta Alvar Aalto kohteeseen suunniteltaessa tärkeintä on huomioida kalusteen käytettävyyden, mutta se ei poissulje arkkitehtuurin huomiointia. Arkkitehtuuri voidaan huomioida kalusteen muotokielellä, materiaalivalinnoilla tai rakenteellisilla ja teknisillä ratkaisuilla.		
Asiasanat Myymääläkalustus, Alvar Aalto, muunneltavuus		

Author (authors)	Degree	Time
Riku Sundström	Bachelor of Culture and Arts	April 2018
Thesis title		
Configurable retail fixture for Alvar Aalto building		45 pages 10 pages of appendices
Commissioned by		
Miljömatkailu project		
Supervisor		
Saara Renvall, Anu Vainio		
Abstract		
<p>The aim of this thesis was to create a feasible plan for a configurable retail fixture to be used in a residential building designed by Alvar Aalto. The building is situated in the Tehtaanmäki residential area, which is part of a mill area owned by Stora Enso. The Tehtaanmäki residential area belongs to the district of Inkeroinen, which is a part the municipality of Kouvola. The design of the fixture needs to take into account that the buildings layout itself will remain residential and will not be structurally modified.</p>		
<p>The research problem of the thesis “What needs to be taken into account when designing a configurable retail fixture for a building designed by Alvar Aalto?” was answered by creating the plans for the fixture. The research problem was divided into three research questions. The first question “Which details of a retail fixture are important regarding usability?” was answered by using literature as the source material. The design of the fixture was directed by the two additional research questions “Which details in the architecture of the building are typically visible in the retail fixture design?” and “Which details make a retail fixture configurable?”. These are answered by observing references, such as museum shops.</p>		
<p>The result of the study is a plan of a partly modular configurable retail fixture series. The keynotes in design of the fixture series are configurability and modularity of the fixture parts for creating different entities. The four main parts of the series consist of two different base elements which are used as bases for creating larger entities. They can be used together or individually. The two remaining elements are used together with the base elements and can be configured as needed. The series also includes several add-ons and fasteners.</p>		
<p>The conclusion of the thesis is that usability is the most important factor when designing a retail fixture. The architecture of the building can be taken into account in the retail fixture design with shapes, materials or structural or technical details.</p>		
Keywords		
retail fixture, Alvar Aalto, configurability		

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	7
2	TOIMEKSIANTO	9
2.1	Miljöömatkailu-hanke	9
2.2	Tutkimusongelma ja viitekehys	9
2.3	Työn rakenne	10
3	ALVAR AALTO.....	12
3.1	Kokonaisvaltainen suunnittelija	12
3.2	Alvar Aalto Inkeröisissä	14
3.2.1	Mestari talot.....	14
3.2.2	Insinööritalo Mäntylä	15
4	MYYMÄLÄ.....	17
4.1	Myymälän kalusteet	17
4.2	Valaistus.....	18
4.3	Myymälä tilana	19
5	MYYMÄLÄKALUSTUKSEN JA ARKKITEHTUURIN VUOROPUHELU.....	20
5.1	Referenssikohteet	20
5.2	Tulokset.....	21
5.2.1	Muotokieli	21
5.2.2	Materiaalit ja värisävyt.....	23
5.2.3	Valaistus.....	24
5.2.4	Toiminnallisuus ja muunneltavuus	25
6	MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE ALVAR AALTO KOHTEESEEN	27
6.1	Luonnoksista konseptiksi	27
6.2	Kalustesarjan osat.....	31
6.3	Kalustesarja myymäläympäristössä	37
7	POHDINTA.....	39
7.1	Tutkimus.....	39

7.2	Suunnitelma	40
7.3	Opinnäytetyö yleisesti	41
	LÄHTEET	43
	KUVALUETTELO	45
	LIITTEET	

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö käsittelee myymäläkalustuksen suunnittelua myymälään, joka on tarkoitus avata Alvar Aallon suunnittelemaan asuintaloon Inkeröisissä. Myymälän on tarkoitus palvella myös alueelle saapuvia turisteja vierailijakeskuksena ja info-pisteinä, jollaista ei alueella tällä hetkellä ole. Talossa on myymälätoiminnan lisäksi tarkoitus kokeilla majoitustoimintaa ja täten myymälä palvelisi myös majoittujia. Täyttä varmuutta myymälän sijainnista tai avaamisajankohdasta ei ole, mutta työssä lähdetään oletuksesta, jossa käyttöön saadaan yksi viidestä Kymijoen varrella sijaitsevista Rantalinjan mestaritaloista. Rakennuksen omistaja Stora Enso on alustavasti luvannut rakennuksen Aalto Inkeröinen yhdistykselle matkailutoimintaa varten.

Kohteena oleva rakennus on kaksikerroksinen paritalo ja myymälä on tarkoitus sijoittaa ensimmäisen asunnon katutasen kerrokseen, jolloin ylemmän kerroksen tilat ja toisen asunnon tilat kokonaisuudessaan jäävät majoituskäyttöön. Talo on osa suurempaa Alvar Aallon suunnittelemaa asuin- ja teollisuusrakennusten kokonaisuutta Inkeröisissä, jonka nykyisin omistaa Stora Enso. Aalto suunnitteli rakennukset Tampella Oy:lle 1930-luvulla (Schildt 1985).

Työn tilaajana toimii Miljöomatkailu-hanke, jonka tilaajan puolen ohjaajana toimii Anu Vainio. Päädyin tekemään opinnäytetyötä aiheesta tavattuani Vainion vieraillessani Alvar Aallon suunnittelemassa Tehtaanmäen koulussa Inkeröisissä, jossa pidettiin opastettuja kierroksia yhdessä Miljöomatkailu-hankkeen, Tehtaanmäen koulun oppilaskunnan ja Aalto Inkeröinen -yhdistyksen toimesta.

Aalto Inkeröinen on Kymenlaaksossa toimiva yhdistys, jonka tarkoituksena on vaalia ja edistää paikallista Alvar Aallon kulttuuriperintöä. Yhdistys on esittänyt halukkuutensa ryhtyä pilotoimaan niin sanottua Aalto keskusta, joka käsittäisi aiemmin mainitun myymälän ja vierailijakeskuksen.

Alvar Aallon Inkeröisiin suunnittelemaat rakennukset ovat myös osa Ankkapurhan kulttuuripuistoa, jota hallinnoi yhteiskunnallinen yritys Ankkapurhan kulttuurisäätiö. Säätiön pääasiallinen tehtävä on nuorisokeskustoiminta. Säätiö

vaalii Ankkapurhan alueen kulttuuriperintöä, sekä tuottaa kulttuurimatkailutoimintaa ja muun muassa näyttelyitä. Ankkapurhan kulttuurisäätiö on kirjattu Miljöomatkailu-hankkeen hankesuunnitelmaan kumppaniksi, joka on kiinnostunut kulttuurimatkailun kehittämisestä ja alueella olevien Alvar Aallon töiden näkyvyyden esiin tuomisesta.

Työn tavoitteena on luoda toteuttamiskelpoiset suunnitelmat kohteen arkkitehtuurin huomioivasta myymäläkalustesarjasta, jota voidaan tarpeen mukaan muunnella soveltumaan erilaisten myytävien tuotteiden ja tilan käyttäjän tarpeisiin. Suunnitelmien tulee mahdollistaa myös myymäläkalusteiden helppo siirtäminen toiseen rakennukseen, esimerkiksi kesällä 2019 Kouvolan asuntomessujen ajaksi, kun myymälä halutaan siirtää isompaan tilaan. Tämä isompi tila voisi olla Stora Enson edustuskäytössä toimiva vanha yli-insinöörin talo Mäntylä, jolle Stora Ensolla ei tämänhetkisten tietojen mukaan ole käyttöä asuntomessujen aikana.

Työni rajautuu tutkimusongelmaan ”Mitä on otettava huomioon suunniteltaessa muunneltavaa myymäläkalustusta Alvar Aallon suunnittelemaan kohteeseen?”. Vastaan ensimmäiseen ja toiseen tutkimuskysymykseeni ”Mitkä tekijät rakennuksen arkkitehtuurissa yleisesti näkyvät myymäläkalustuksessa?” ja ”Mikä tekee myymäläkalustuksesta muunneltavan?” havainnoimalla referenssikohteina toimivia myymälöitä. Kolmanteen tutkimuskysymykseen ”Mitkä seikat myymäläkalusteessa ovat tärkeitä käytettävyyden kannalta?” vastaan lähdeaineiston avulla.

Aiheeseen liittyviä aiemmin tehtyjä tutkimuksia on Anu Vainion 2016 valmistunut Maisterityö *Heritage of Alvar Aalto in Kymenlaakso: Developing the heritage of Alvar Aalto in Kymenlaakso for cultural tourism by utilising service design*. Lisäksi Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulussa restaurointia opiskelevat Tuomo Heikkinen ja Christa Ruhberg tekevät Miljöomatkailuhankkeelle säilyttämishallintasuunnitelmaa Rantalinjan taloista. Suunnitelma on tarkoitettu luovuttaa Stora Ensolle.

Aihe on itselleni mielenkiintoinen, sillä olen kiinnostunut Alvar Aallon arkkitehtuurista sekä kotimaan matkailusta, jota työlläni voin mahdollisesti edistää. On myös hienoa, että työni sijoittuu opiskelukuntani alueelle.

2 TOIMEKSIANTO

Tässä luvussa esitellään työn tilaaja Miljöömatkailu-hanke sekä työn tutkimusongelma ja viitekehys. Luvun viimeisessä alaluvussa käydään läpi työn rakenne.

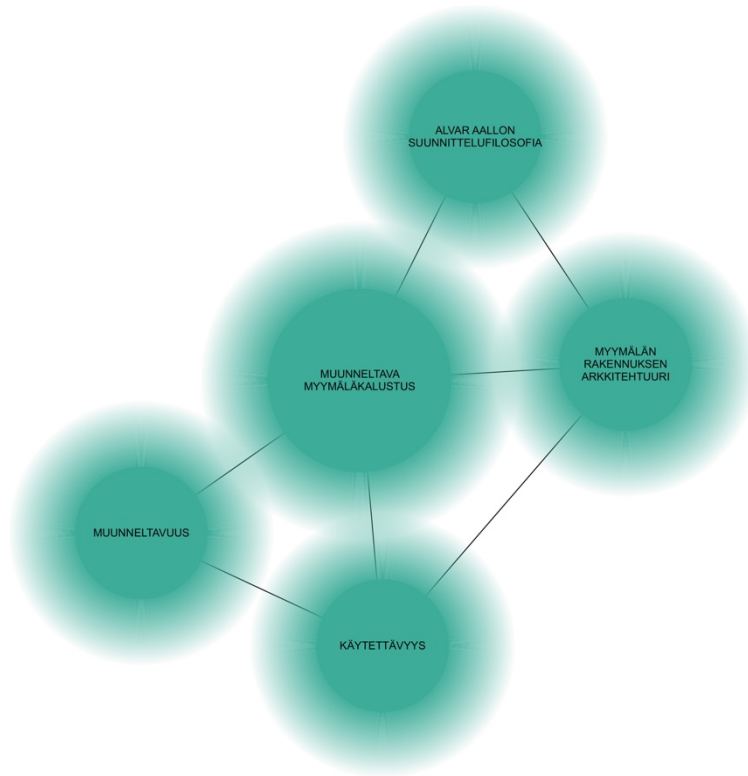
2.1 Miljöömatkailu-hanke

Miljöömatkailu-hankkeen tavoitteena on säilyttää ja kehittää kulttuurihistoriallisesti merkittäviä kohteita matkailun kasvattamiseksi. Hankkeen kohteita on neljä ja ne ovat Kymenlaakson osalta paperiteollisuuden ympärille rakentuneita teollisuushistoriallisia kohteita Inkeröisissä Ankkapurhan kulttuuripuiston alueella ja Verlassa. Etelä-Karjalassa kohteet ovat Mietttilän kasarmialue Rautjärvellä ja Partakosken-Kärnäkosken linnoitusalue Savitaipaleella. (Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu 2018.)

Hanketta hallinnoi Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu ja osatoteuttajana toimii Saimaan ammattikorkeakoulu, Saimia. Muita kumppaneita ovat kohdealueilla toimivat yrittäjät ja yritykset, kohdealueiden paikallisaktiivit ja -yhteisöt, sekä Kaakkois-Suomen kunnalliset ja alueelliset päättäjät ja palveluliiketoiminnan kehittäjät. Hanketta rahoittaa Maaseutuvirasto ja päärahoituslähteenä toimii Manner-Suomen maaseudun kehittämisrahasto. (Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu 2018.)

2.2 Tutkimusongelma ja viitekehys

Tämä opinnäytetyö on laadultaan produktiivinen ja työn tavoitteena on luoda toteuttamiskelpoiset suunnitelmat muunneltavasta myymäläkalusteesta Alvar Aalto kohteeseen. Työn keskiössä on muunneltavan myymäläkalustuksen suunnittelu (kuva 1) ja työn tutkimusongelma on ”Mitä on otettava huomioon suunniteltaessa muunneltavaa myymäläkalustusta Alvar Aallon suunnittelemaan kohteeseen?”.

Kuva 1. Viitekehys (Sundström 2018)

Työn viitekehysten (kuva 1) muita osia ovat myymäläkalustuksen muunneltavuus, käytettävyys, myymälän rakennuksen arkkitehtuuri ja Alvar Aallon suunnittelufilosofia.

Muunneltavuutta, käytettävyyttä ja myymälän rakennuksen suhdetta myymäläkalustukseen tutkitaan havainnointitutkimuksella, jossa havainnointikohteina ovat erinäiset myymälät. Havainnointi perustuu tutkimuskysymyksiin ”Mitkä tekijät rakennuksen arkkitehtuurissa yleisesti näkyvät myymäläkalustuksessa?” ja ”Mikä tekee myymäläkalusteesta muunneltavan?”

Kolmanteen tutkimuskysymyksen ”Mitkä seikat myymäläkalusteessa ovat tärkeitä käytettävyyden kannalta?” vastataan lähdeaineistona toiminevan alan kirjallisuuden avulla.

2.3 Työn rakenne

Varsinainen työ alkaa luvusta 3, jossa perehdytään Alvar Aallon ajatuksiin taiteilijan ja suunnittelijan työstä. Alaluvussa 3.2 esitellään Alvar Aallon Inkeröisiin suunnittelema rakennuksia.

Luvussa 4 keskitytään myymäläympäristöön ja sen osiin. Erillisissä alaluvuissa ovat esillä myymäläkalustus, valaistus ja myymälä tilana.

Luku 5 käsittelee työn havainnointitutkimusta ja sen vaiheita referenssikohteiden valinnasta tuloksiin. Referenssikohteiden havainnot on jaoteltu erillisiin alalukuihin: Muotokieli, Materiaalit ja värisävyt, Valaistus sekä Toiminnallisuus ja muunneltavuus.

Työn tavoitteen saavuttamiseen tähtäävää suunnitteluprosessia esitellään luvussa 6. Suunnitteluprosessin kuvaus on jaettu luonnosteluun, kalusteen suunnitelmiin ja itse myymälän suunnitteluun.

Työn viimeinen, seitsemäs luku nivoo yhteen työn johtopäätökset ja tuo esille työstä aiheutuneet pohdinnat.

3 ALVAR AALTO

Alvar Aalto 03.02.1898 - 11.05.1976 (Lahti 2004) on maailmanlaajuisesti tunnetuin suomalainen arkkitehti ja muotoilija (Ólafsdóttir 2002, 15). Hän on suunnitellut 113 toteutunutta tai osittain toteutunutta rakennushanketta, sekä 52 hanketta, jotka ovat jääneet toteutumatta. (Tuukkanen 2002, 235 - 237.) Rakennuksien lisäksi hänen töihinsä kuuluu huonekaluja, lasiesineitä, valaisimia, veistoksia, koruja sekä kankaita (Lahti 2004, 15).

Aallosta on kirjoitettu lukuisia teoksia, enkä siksi paneudu työssäni tarkemmin häneen henkilöinä, vaan käsittelen hänen suunnittelufilosofiaansa, sekä hänen Inkeröisiin 1937 - 1939 suunnittelemaansa rakennuksia (Tuukkanen 2002, 235).

3.1 Kokonaisvaltainen suunnittelija

”Maailmassa oli vain yksi taide, rakennustaide, ja siihen sulautuivat harmonisina osina maalaus ja kuvanveisto kaikkine eri ilmestymismuotoineen; musiikkikin oli kuin osa holvikaaren konstruktiota goottilaiskatedraalissa.” Alvar Aalto keskustelussaan maalareiden ja arkkitehtien suhteesta Akseli Gallen-Kallelan kanssa. (Schildt 1982, 152.)

Aalto uskoi, että taiteiden tulisi yhdistyä arkkitehtuurin puitteissa. Hän toivoi 1921 julkaistussa Maalarit ja muurarit -nimisessä artikkelissaan, että meillä Suomessakin kokoonnuttaisiin taiteiden yhdistämisen merkeissä jonkin suuren ja keskeisen rakennustyön parissa, kuten Tukholman kaupungintalossa tehtiin. (Schildt 1982, 152 - 153) Tämä ajatusmaailma näkyy Aallon omassa suunnittelutyössä. Hän oli kokonaisvaltainen suunnittelija, joka halusi paneutua yhtäläisellä tarkkuudella arkkitehtuuriin ja muotoilun eri osa-alueisiin, kaupunkisuunnittelusta huonekaluihin ja lasiesineisiin (Pallasmaa 2002, 9). Hän korosti huonekalujensa ja veistostensa hyvin harvoin, jos koskaan syntyneen irrallisina tuotteina, vaan useimmiten ne toimivat ikään kuin saatteena hänen omalle arkkitehtuurilleen (Lahti 2004, 15). Esimerkiksi monet Paimion parantolaan, Viipurin kirjastoon ja Villa Carré:en alun perin suunnitellut huonekalut ovat päätyneet kaupallisiksi tuotteiksi (Pallasmaa 2002, 9). Osa huonekaluista jäi kuitenkin uniikeiksi kokeiluiksi, kuten Villa Carré:en suunniteltu ohuista makkaronin kaltaisista taivutetuista tikuista koostuva nojatuoli (Ólafsdóttir 2002, 23). Hänen arkkitehtuurin ja huonekalusuunnittelun yhteydestä kertoo hyvin

tapa, jolla hän kuvailee tuolin jalkaansa ”arkkitehtonisen pilarin pikkusiskoksi” (Pallasmaa 2002, 9).

Aalto oli arkkitehtina taiteilija, joka uskoi visioihin ja halusi ympäristönsäkin pääsevän niistä osallisiksi (Schildt 1985, 10). Hänellä oli estoton mielikuvitus ja epärealistisuutta hipova loputon idearunsaus (Schildt 1982, 143). Vasten useasti arkkitehtien käyttämää suunnittelutapaa, jossa lähdetään liikkeelle yksinkertaisesta perusideasta ja muovataan tätä soveltumaan käytännön tarpeisiin, Aallolla oli tapana lähteä liikkeelle hyvin mutkikkaasta ja ristiriitaisesta ideasta, ja myöhemmässä vaiheessa yksinkertaistaa ja järkipäristää suunnitelmaansa (Schildt 1982, 144). Suunnitellessaan rakennusta hän näki arkkitehtuurin olemassa olevana todellisuutena, kappaleena tilassa, eikä lähtenyt liikkeelle pohjaratkaisusta tai julkisivusta (Schildt 1982, 155). Aalto on kuvannut työskentelymenetelmänsä alkavan perusteellisella perehtymisellä työhön liittyviin vaatimuksiin ja ongelmiin. Tämän jälkeen hänellä oli tapana alkaa piirtää täysin merkityksettömiä abstrakteja kuvia, joiden oli tarkoitus tuoda esiin ratkaisuja alitajunnasta. Hän saattoi myös keskeyttää piirustustyönsä ja siirtyä leikkimään lastensa kanssa, jonka aikana alitajunta työsti arkkitehtonisia ongelmia ja palatessa työn pariin, ne oli selvitetty. (Schildt 1982, 182 - 183)

Aalto uskoi valistukseen ja hän pyrki levittämään tietoa arkkitehtuurista ja ympäristöstä 20- ja 30-luvuilla kirjoittamalla päivälehtiin ja suosittuihin aikakauslehtiin rakentamisen ongelmista ymmärrettävällä tavalla (Schildt 1982, 180). Aalto piti arkkitehteja yhteiskunnan palvelijoina (Lahti 2002, 14) ja ajoi eteenpäin arkkitehdin ammattiroolia, jonka mukaan arkkitehti oli ”rakennuttajan luottamusmies”, joka toimi lääkärin tapaan vain asiakkaan eduksi (Schildt 1990, 86 - 91). Aalto inhosi lakeja ja määräyksiä (Lahti 2004, 14), eikä nuoruusvuosinaan ollut kiinnostunut yhteiskunnallisista ongelmista tai politiikasta (Schildt 1982, 85). Kuitenkin toimiessaan SAFA:n (Suomen Arkkitehtiliitto-Finlands Arkitektförbund) puheenjohtajana 1943 - 1959, hän oli luomassa jälleenrakennustoimistoa, sekä sen osaa Suomen standardisoimislaitosta, jonka tehtävänä oli laatia niinsanottuja rakennustietokortteja (Schildt 1990, 86 - 91).

Aallon mielenkiinto standardisoimiseen näkyy hänen omassa työssään. Kotimaassa tehdyssä hyötyarkkitehtuurissa ja osayleiskaavoissa hän sovelsi sar-

jaa kehittämistään periaateratkaisuista aina uusilla tavoilla ja hänen huonekaluilla oli alusta asti ideana hyödyntää joustavaa standardisointia. Samat L-, Y-, ja X-jalat toistuvat eri yhdistelminä Aallon suunnittelemissa huonekaluissa. (Schildt 1990, 155.)

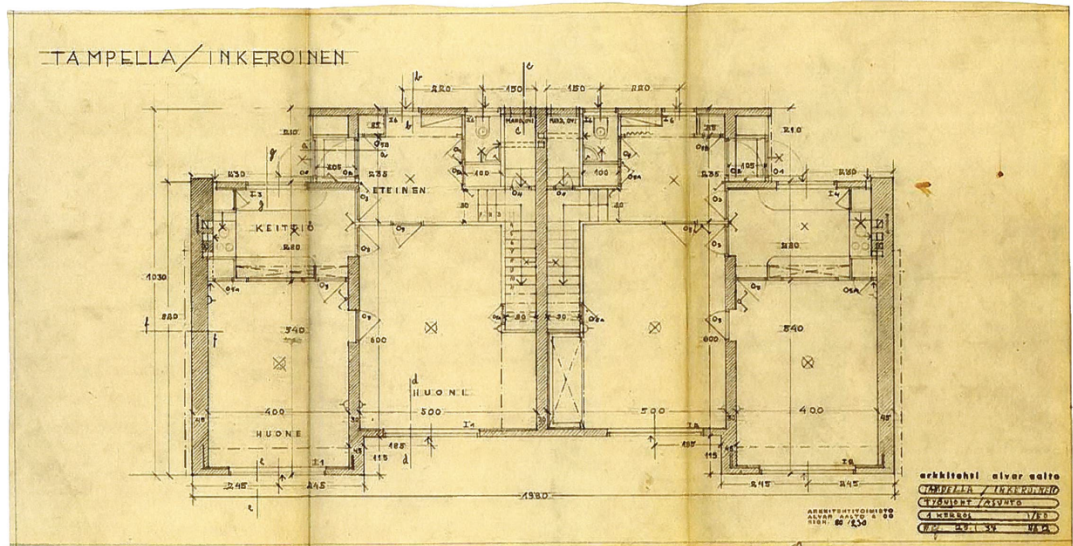
3.2 Alvar Aalto Inkeröisissä

Alvar Aalto suunnitteli vuodesta 1937 alkaen yhteensä yli neljäkymmentä rakennusta Inkeröisten ja Anjalan kartonki- ja paperitehtaiden yhteyteen. Uusien rakennusten lisäksi Aallon tehtäviin kuului muutamien vanhempien rakennuksien korjauksia (Schildt 1985, 151). Muun muassa 1910-luvulla rakennettu arkkitehti B. Federleyn suunnittelema tehtaan paikallisjohtajan talo sai osakseen perusteellisia muutoksia Aallon käsissä (Schildt 1985, 270). Aallon funktionaalinen tyyli näkyy tehdasalueen 30- ja 50-lukujen rakennuksissa, joista osa on teollisuusrakennuksia ja osa asuinrakennuksia tehtaan työntekijöille. (Seppälä 2013.) Teollisuus- ja asuinrakennuksien lisäksi Aalto suunnitteli myös 1938 rakennetun Tehtaanmäen koulun (Clack 2014, 12). Asuinrakennuksiin kuuluvat 1937 - 1938 valmistuneet insinööritalot, mestaritalot, sekä Tervalinjaksi nimetty puutalojen rivi.

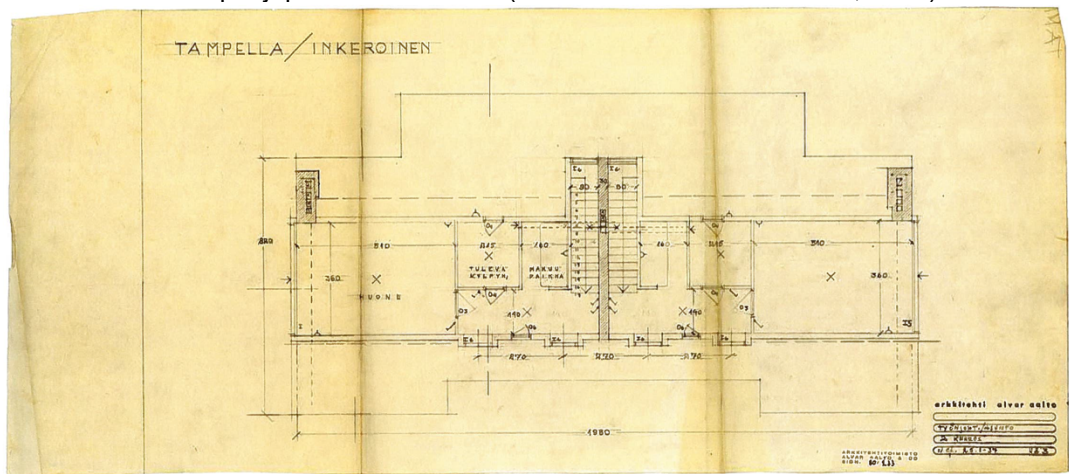
Vuodesta 1945 alkaen rakennettiin Aallon jo 1930-luvulla suunnittelemat asuinrakennukset Karhunkankaalle, kaksi kilometriä Tehtaanmäeltä pohjoiseen. Näitä 49 - 60 m² kokoisia taloja rakennettiin yhteensä 75 kappaletta. (Seppälä 2013.) Tehtaanmäellä sijaitsevat punatiiliset Aallon suunnittelemat kerrostalot on rakennettu 1950-luvulla (Museovirasto 1993). Nämä rakennukset yhdessä muiden vanhempien rakennusten kanssa muodostivat palveluitaan omavaraisen yhteisön erillään muusta paikkakunnasta. (Seppälä 2013.)

3.2.1 Mestaritalot

Työnjohtajien Mestaritalot, joita myös Rantalinjaksi kutsutaan, ovat viiden paritalon muodostama rivistö Kymijoen varressa. Aalto suunnitteli nämä jokinäkymällä ja takapihan puutarhalla kruunatut paritalot vuonna 1938. Taloissa on valkoisiksi kalkitut tiiliseinät ja tummaksi käsitellyt yläosan puupaneloinnit, sekä punatiilinen katto. (Seppälä 2013.) Paritalojen asunnot ovat kaksikerroksisia ja 110 m² kokoisia.

Kuva 2. Mestarihome pohjapiirustus 1. Kerros (Arkkitehtitoimisto Alvar Aalto, 1937)

Kuva 3. Mestarihome pohjapiirustus 2. Kerros (Arkkitehtitoimisto Alvar Aalto, 1937)

Yhdessä asunnossa on kaksi makuuhuonetta, makuualkovi, olohuone sekä keittiö. Asunnot ovat peilikuvia keskenään. (Kuva 2 ja 3).

3.2.2 Insinööritalo Mäntylä

Metsäisille tonteille sijoitettuja vuosina 1937-38 valmistuneita tiilirakenteisia insinööritaloja on yhteensä kolme kappaletta. Ne ovat kolmikerroksisia noin 200 m² kokoisia rinnetaloja, joista kaksi on keskenään identtisiä. (Seppälä 2013.) Kuten Mestarihomeissa myös näissä on valkoiseksi kalkitut tiiliseinät ja punatiilinen katto (Schildt 1985, 270). Taloista keskimäinen yli-insinöörin talo Mäntylä on taloista tilavin ja edustavin. (Seppälä 2013.) Mäntylässä yhdellä talon sivuista on omat asuintilat palvelijalle ja siinä on kerrokset yhdistävät portaat helpottamaan liikkumista (Clark 2014, 38). Rakennus oli asuinkäytössä 1990-luvulle saakka ja nykyisin Stora Enso käyttää rakennusta vieraidensa majoittamiseen (Sillanpää 2017.)

Kuva 4. Mäntylä kalustettuna (Sundström 2016)

Kuva 5. Mäntylä kalustettuna (Sundström 2016)

Kuvissa 4 ja 5 näkyvä Mäntylä on kalustettu vieraita varten Aallon ja Artekin kalusteilla (Sillanpää 2017.)

4 MYYMÄLÄ

Myymäläkalustus vie usein suuren tilan myymälästä, ja täten sillä on mahdollista vaikuttaa tilan ilmeeseen. Myymäläkalustuksella voidaan vaikuttaa myös tuotteiden esillepanoon ja tämän kautta myyntiin. Myymäläkalustuksen tulisi olla helposti muunneltavissa myyntiartikkelien vaihtuessa. Tässä luvussa käydään läpi myymälän kalusteita, valaistusta ja myymälää tilana.

4.1 Myymälän kalusteet

Myymäläkalusteet voidaan jakaa karkeasti kahteen eri pääryhmään, seinäkalusteisiin ja keskilattian kalusteisiin. Tilan seinien hyödyntäminen tuotteiden esillepanoon, on yksi tärkeimmistä keinoista myymäläkalustuksessa. Lähes kaikissa myymälöissä, korkealuokkaisimpia myymälöitä lukuun ottamatta, seinäpintojen kapasiteetti tuotteiden esillepanossa on hyödynnetty mahdollisimman hyvin. Keskilattian kalusteet koostuvat pöydistä, hyllyköistä sekä vapaasti seisovista vaunuista. Keskilattian kalusteet ovat usein niin matalia, etteivät ne peitä näkymää muuhun myymälään. Keskilattian kalusteilla myös kiinnitetään asiakkaan huomio. (Meshner 2010, 128.) Hirven ja Nyholmin (2009, 70) mukaan silmien ja käsien korkeudelle sijoitetut tuotteet myyvätkin parhaiten.

Pieniä japanilaisia myymälöitä käsittelevässä teoksessa esitellään myymälää, jossa kaikki seinäpinnat täyttää orgaanisesti aaltoileva hyllykaluste, josta ikään kuin työntyvät ulos keskilattialle pöytämäiset kalusteet (Maeda 2007, 34 - 35). Kalusteen hyllytasojen syvyys noudattelee pitkälti Hirven ja Nyholmin (2009, 70) kaaviota, jossa parhaiten myyvät tuotteet on sijoitettu 120 - 180 cm korkeudelle, keskinkertaisesti myyvät tuotteet 80 - 120 cm korkeudelle, hitaasti myyvät alle 80 cm korkeudelle ja hitaimmin myyvät yli 180 cm korkeudelle.

Hirvi & Nyholm (2009, 62) listaavat hyvän myymäläkalusteen ominaisuudet seuraavasti:

- Muunneltavuus
- Ajattomuus
- Kestävyys
- Helppo siirrettävyys
- Porrasmaisuus keskilattiakalusteissa
- Säilytysmahdollisuus

Yksi myymäläkalustuksen tärkein ja suunnittelullisesti haastavimpiin kuuluva elementti on tiski. Isommissa myymälöissä tiskejä voi olla useampia, ne ovat usein linkitetty tiettyyn osastoon tai uloskäyntiin. Pienemmissä myymälöissä tiskin paikkaan voi vaikuttaa esimerkiksi myymälässä työskentelevien ihmisten pieni määrä. Yhden tai kahden työntekijän myymälöissä tiskin on hyvä sijaita lähellä sisäänkäyntiä, jotta työntekijät voivat tarkkailla asiakkaita. Tiski voi toimia pelkkänä toiminnallisena kalusteena, tai tiskin ulkomuodossa voidaan tuoda esille myymälän brändiä. Tiskin suunnittelussa tärkeintä on tieto ja ymmärrys siitä, mitä laitteita tiskillä tarvitaan, mikä on laitteiden tehtävä ja minkä kokoisia laitteet ovat. (Mesher 2010.)

4.2 Valaistus

Myymälät valaistaan useimmiten keinotekoisesti, sillä auringonvalo ei ulotu kuin myymälän etuosaan (Mesher 2010, 105). Valaistuksen merkitys korostuu Hirven ja Nyholmin (2009, 33) esittämässä skenaariossa, jossa päivänvalo aiheuttaa heijastuksia näyteikkunaan, eikä myymälään täten ilman tehokasta valaistusta näe sisään. Päivänvalon määrällä on myös tapana vaihdella vuorokauden ja vuodenaikojen mukaan, kun taas valaistusta voidaan kontrolloida halutulla tavalla (Mesher 2010, 105). Yleisvalaistuksen tulisi kattaa riittävän tehokkaasti koko myymälä ja kohdevalaisulla tuodaan tuotteet esille (Hirvi & Nyholm 2009, 33). Valaistuksella voidaan luoda myös myymälän eri osastojen välille toisistaan poikkeava tunnelma. Markkasen (2008, 100) esittelemässä milanolaisessa Unes-ruokakaupassa on yleisesti kirkas valaistus, mutta viini-osastolle on luotu tunnelmallisuutta käyttämällä vain muutamia kohdevalaisimia.

Mesher (2010, 106) jakaa myymälän valaistuksen kolmeen osa-alueeseen. Ensimmäisenä on kohdevalaistus, joka tuo myyntiartikkelit esille, toisena työ- ja toimintovalaistus, kuten kassatiskillä toimimista helpottava ja sovituskoppien valaistus ja kolmantena tunnelmavalistus, jonka tarkoituksena on valaista alueet, johon aiemmin mainitut valaisimet eivät ylety. Valaistuksen värillä on myös merkitystä, jos myymälässä on käytetty maanläheisiä värejä ja puuta, on suositeltavaa käyttää lämpimämpää valoa, kun taas kylmempi valo sopii paremmin mustan, harmaan ja metallin kanssa (Hirvi & Nyholm 2009, 33).

4.3 Myymälä tilana

Brändi, tuote tai rakennus ei yksinään riitä hyvän myymälän luomiseen, vaan on tärkeää panostaa kalusteiden asetteluun (Mesher 2010, 116). Etenkin luksusvaatemerkkien myymälät ovat selkeitä niin layout-ratkaisuiltaan kuin sisustus suunnittelultaankin. Näissä on usein esillä yhtä tuotetta vain muutamia kappaleita (Markkanen 2008, 80) ja suunnitelmallinen esillepano myynnin edistämisen ja palvelun parantamisen lisäksi antaa visuaalisia virikkeitä ja elämyksiä (Hirvi & Nyholm 2009, 58). Myymälän etuosassa on usein avara tila, jossa asiakas voi tarkastella myymälän tunnelmaa ennen varsinaista sisään astumista. Myymälän etuosaan tulisi sijoittaa matalia kalusteita ja sivuille sekä takaosaan korkeampia, jotka houkuttelevat asiakkaan peremmälle. (Mesher 2010, 116 - 118).

Kalusteiden asettelu suoriin linjoihin ja myymälän jakaminen pääkäytäviin ja sivukäytäviin kalusteiden avulla helpottaa myymälässä liikkumista. (Hirvi & Nyholm 2009, 58 - 60) Käytävien tulisi olla riittävän leveitä, jotta asiakkaat voivat ohittaa toisensa, huolimatta siitä ovatko he liikkeellä lastenvaunujen kanssa tai pyörätuolilla (Mesher 2010, 120). Myymälän kulkureitit tulisi suunnitella niin, että asiakas johdatetaan läpi myymälän jokaisen osaston (Hirvi & Nyholm 2009, 60). Kulkureitin suunnittelu kahdeksikon tai sik-sak muotoon pidentää asiakkaan kulkemaa matkaa myymälässä, ja mahdollistaa useita vaihtoehtoja kulkea myymälässä. Asioituaan myymälässä asiakas voi levähtää etuosan avarassa tilassa, jossa parhaimmillaan on paikkoja istumiseen (Mesher 2010, 118 - 120).

5 MYYMÄLÄKALUSTUKSEN JA ARKKITEHTUURIN VUOROPUHELU

Tämän luvun pääasiallinen tehtävä on vastata havainnointitutkimuksen avulla tutkimuskysymykseen: Mitkä tekijät rakennuksen arkkitehtuurissa yleisesti näkyvät myymäläkalustuksessa?

Esittelen havainnoimiani neljää referenssikohdetta ja havainnoinnin tuloksia. Anttilan (1996, 218) mukaan havainnointi on kaiken tieteellisen työskentelyn perusedellytys ja soveltuu niin kielellisen kuin ei-kielellisenkin tutkimusaineiston keräämiseen. Tieteellinen havainnointi tulee olla suunniteltua ja tieto tulee koota systemaattisesti. Aisteja käytetään arkitilanteita tarkkaavaisemmin ja strukturoidussa havainnoinnissa ongelma tulee jäsentää ennen havainnointia (Anttila 1996, 218 - 219). Havainnointia varten loin havainnointilomakkeen (liite 1), jonka perusteella havainnoin ja tein muistiinpanoja referenssikohteista.

Myymäläkalustuksen ja arkkitehtuurin vuoropuhelun havainnoinnin ohessa, keräsin myös tietoa referenssikohteiden myymäläkalusteiden teknisistä ratkaisuista, toiminnallisuudesta ja muunneltavuudesta. Täten luku sivuaa myös tutkimuskysymyksiä: Mikä tekee myymäläkalusteesta muunneltavan? ja Mitkä seikat myymäläkalusteessa ovat tärkeitä käytettävyyden kannalta?

5.1 Referenssikohteet

Ensimmäiseksi referenssikohteeksi valikoitui Designmuseum. Designmuseon ollessa suomalaisen muotoilun valtakunnallinen erikoismuseo, oli lähes itsensänselvyyttä ottaa se osaksi tutkimusta. Museo sijaitsee Helsingissä Kaartin kaupunginosassa ja sen on suunnitellut uusrenessanssia edustanut arkkitehti Gustaf Nyström vuonna 1895. Rakennus on alun perin toiminut kouluna. (Designmuseum 2018.)

Toisena referenssikohteena toimi opinnäytetyöni ohjaajan Saara Renvallin suosituksesta Kansallismuseo, jonka museokauppa oli Renvallin (2018) mukaan lähiaikoina uudistettu. Kansallismuseo on Suomen kulttuurihistorian museo ja sen suunnittelemisesta järjestettiin suunnittelukilpailu vuonna 1902. Kilpailun voittivat Herman Gesellius, Armas Lindgren ja Eliel Saarinen. Rakennus edustaa tuona aikana muodissa ollutta museotyyliä, jossa rakennuksen

eri osat kuvasivat eri kokoelmien luonnetta ja vapaasti myös Suomen arkkitehtuurihistorian vaiheita. Yleisölle rakennus avattiin vasta 1916, vaikka pääosin se rakennettiin jo 1905 - 1910. (Museovirasto 2017)

Kolmas referenssikohde on Suomen luontokeskus Haltia, joka sijaitsee Espoon Nuuksiossa. Rakennus on arkkitehtitoimisto Lahdelma & Mahlamäen suunnittelema ja se on Suomen ensimmäinen kokonaan massiivipuusta rakennettu julkinen rakennus. (Suomen luontokeskus Haltia 2018.) Haltia edustaa suhteessa ensimmäiseen ja toiseen referenssikohteeseen huomattavasti nuorempaa arkkitehtuuria ja oli alusta asti suunnitelmissa referenssikohteeksi, juuri sen erilaisuuden vuoksi.

Neljäs kohde on TRE Concept store Helsingin Mikonkadulla Atlas -liikerakennuksessa. Uhkeista kultauksistaan tunnettu (Helander 2006) rakennus on valmistunut 1890 ja kuten nykyisen Design museon rakennuksen, sen on suunnitellut arkkitehti Gustaf Nyström. Atlasta on korotettu 1957 Arkkitehti Antero Pernajan suunnitelmien mukaan, korotus on arkkitehtuuriltaan ristiriidassa alkuperäisen rakennuksen kanssa. (Helsingin kaupunginmuseo 2009) TRE Concept store on nimensä mukaan konseptimyymälä, joka myy pääasiassa suomalaista muotoilua. Se edustaa yli 300 brändiä, klassikoista uusiin mielenkiintoisiin suunnittelijoihin (World of TRE 2018) TRE on mukana referenssikohteissa tuomassa toisenlaista näkökulmaa, muuten museomyymälävaltaiseen tutkimukseen.

5.2 Tulokset

Tässä luvussa käsitellään havainnoinnin tuloksia jaoteltuna erillisiksi alaluvuiksi havainnointilomakkeen (liite 1) mukaisesti.

5.2.1 Muotokieli

Muotokieli referenssikohteissa on pääasiassa yksinkertaista ja kalusteet on selvästi suunniteltu palvelemaan tarkoitustaan, eli myytävien tuotteiden esillepanoon. Designmuseossa seinäkalusteen mittakaava on niin suuri, että noin 3 metrin korkeudellaan se läheltä katsottaessa ei enää tunnu irralliselta kalusteelta ja kolmella seinällä ollessaan se myös rajaa myymälätilan selkeästi.

Kuva 6. Designmuseon myymäläkalustusta (Sundström 2018)

Designmuseon kalusteet (kuva 6) koostuvat lähes täysin suorakulmaisista laattikomaisista hylly- tai kaappielementeistä. Yleisin referenssi kohteissa esiintynyt muoto on kuutio tai kuutiosta venytetty muoto. Kaarle Holmberg (2000) toteaaakin kirjassaan Kalustesuunnitteludesign, että perusmuotoiset kalusteet soveltuvat usein hyvin rakennettuun ympäristöön, joka sekin on monesti perusmuotoista.

Muodollisesti suurin viittaus itse rakennuksen arkkitehtuuriin havainnoiduista kohteista on Kansallismuseossa, jossa holvikaaren alle sijoitetun hyllyn muodot seuraavat holvikaaren muotoja (kuva 7).

Kuva 7. Kansallismuseo (Sundström 2018)

Kuva 8. Kansallismuseo (Sundström 2018)

Kuva 9. Kansallismuseo (Sundström 2018)

Samaa kaari-teemaa on jatkettu muualla myymälässä sermimäisten kalusteiden muodossa (kuva 8, 9).

Luontokeskus Haltiassa myymäläkalustuksen muuten noudattaessa muotoiltaan verrattain niukkaa linjaa, on keksitty käyttää kahta Koivun runkoa naulakomaisena kalusteena (kuva 10). Lattiasta kattoon yltävissä rungoissa on oksia koko matkalla ja ne on katkaistu soveltumaan myytävien tuotteiden ripustamiseen.

Kuva 10. Luontokeskus Haltia kaluste (Sundström 2018)

Koivun runkojen käyttö kalusteena ei suoranaisesti yhdisty rakennuksen arkkitehtuurin tyyliin, vaan enemmänkin muistuttaa luonnosta, jonka pariin kävijöitään peruskirjansa mukaan Haltia perimmäiseltä tarkoitukseltaan pyrkii saattamaan (Suomen luontokeskus Haltia 2018).

5.2.2 Materiaalit ja värisävyt

Luontokeskus Haltiassa materiaali ja värimaailma noudattelevat pitkälti muun rakennuksen sisätilojen linjaa. Kuten Haltian tiloissa muuten, kalusteidenkin

pääasiallisina materiaaleina toimivat eri puulajit ja niiden ominaiset sävyt saavat näkyä. Puu, joko viiluna, vanerina tai massiivipuuna, on elementti, joka on mukana jokaisen havainnoidun kohteen myymäläkalustuksessa. Muissa havainnoiduissa kohteissa ei materiaalien, eikä värisävyjen suhteen ole havaittavaa yhteyttä rakennuksen arkkitehtuuriin.

Mielenkiintoinen yksityiskohta materiaalivalintojen suhteen löytyy Kansallismuseosta, jossa tiski on päällystetty peilipintaisella laminaatilla.

Kuva 11. Kansallismuseon tiski (Sundström 2018)

Kansallismuseon myymälän peilipintainen tiski heijastaa ympäröivää tilaa (kuva 11). Samaa pintamateriaalia on käytetty myös muutamassa muussa samassa tilassa sijaitsevassa kalusteessa.

5.2.3 Valaistus

Kansallismuseota lukuun ottamatta kaikissa havainnoiduissa kohteissa yleisvaloa on tuomassa katosta roikkuviin virtakiskoihin asennetut kohdevalaisimet. Kansallismuseossa yleisvalaistus on toteutettu tehokkailla jalkavalaisimilla, joissa on useampi kirkas valonlähde. Kansallismuseossa, Designmuseossa ja Haltiassa itse kalusteisiin on kiinnitetty LED-valokiskoja, jotka anta-

vat valoa kohdennetusti myytävälle tuotteille. Haltiassa myymälän koko päätyseinä on huurrettua akryylia, jonka takana ovat valaisimet. TRE Concept storessa myyntipöytien valaistusta hoitavat riippuvalaisimet, joita voi myös myymälästä ostaa.

5.2.4 Toiminnallisuus ja muunneltavuus

Jokaisen havainnoidun myymälän kalustus on joissain määrin muunneltavissa. Designmuseon korkeat seinähyllyt koostuvat tikasmaisista pystyosista, joihin laatikkomaiset moduulit kiinnitetään tietyin välein. Näiden moduulien sisällä on vielä mahdollisuus vaikuttaa lasisen hyllyn korkeuteen. Kansallismuseon myymäläkalustus taas koostuu pääasiassa matalista laatikkomaisista keskilattian kalusteista, joita voidaan kevyesti siirrellä tarpeen mukaan. Haltiassa seiniä vasten olevia hyllyjä lukuun ottamatta lähes kaikki kalusteet on varustettu pyörillä. Haltiassa myymälän päätyseinän akryyllilevy on rei'itetty tasaisin välein ja siihen voidaan asentaa erilaisia kiinnikkeitä. Samaa periaatetta on hyödynnetty myös myymälän vitriinien takaseinissä (kuva 12).

Kuva 12. Luontokeskus Haltian vitriinin detajli (Sundström 2018)

Akryylilevyn reikiin voidaan kiinnittää erilaisia hyllykannakkeita tai tankoja ripustamista varten.

TRE Concept storea lukuun ottamatta muissa havainnoiduissa kohteissa kalustus sisältää varastointitilaa. Hirvi ja Nyholm (2009, 70) toteavat alle 80 cm korkeudella sijaitsevien tuotteiden myyvän hitaasti ja tämä tila on havainnoiduissa kohteissa usein hyödynnetty varastointiin. Designmuseossa varastointitilaa on lisäksi korkean seinäkalusteen yläosassa. Varastointitila on kalusteissa erotettu ovilla ja Haltiassa ovissa on lisäksi lukot.

6 MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE ALVAR AALTO KOHTEESEEN

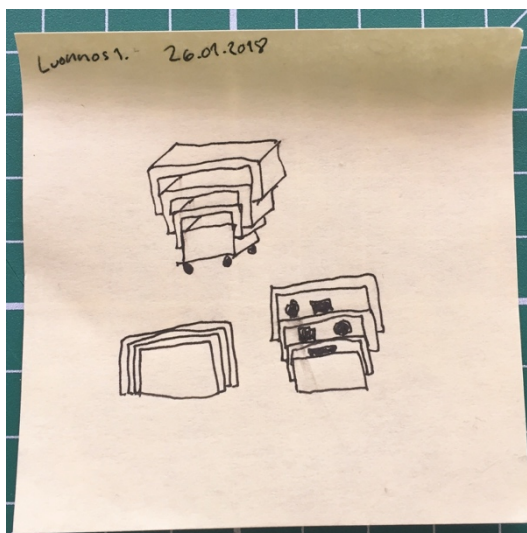
Työn tilaajan Miljömatkailu-hankkeen vaatimuksien ollessa vähäisiä, lähinnä aikatauluun liittyviä rajoitteita, sekä varsinaisten myymäläpalveluiden tuottajan ollessa vielä auki, sain kalusteen suunnittelun suhteen melko vapaat kädet. Työ kulki alussa nimellä Modulaarinen myymäläkaluste Alvar Aalto kohteeseen, mutta ohjaajani Saara Renvall (2018) kehotti jättämään kalusteen modulaarisuuden pienemmälle huomiolle, sillä kaluste tulisi käyttöön vain tiettyyn myymälään ja räätälöitävyyden ei tarvitsisi kilpailla samassa sarjassa teollisena sarjatuotantona marketteihin myytävien kalusteiden kanssa. Täysin modulaarisuus ei kuitenkaan kalusteesta poistunut.

Otin suunnittelun ohjenuoraksi luvussa 4.1 esitetyt Hirven ja Nyholmin listamat hyvän myymäläkalusteen ominaisuudet, joihin pyrin valinnoillani suunnitteluprosessin aikana vastaamaan.

6.1 Luonnoksista konseptiksi

Esittelen tässä luvussa suunnittelutyön edistymistä luonnoksista kalustesarjan konseptiksi ja perustelen tehtyjä ratkaisuja.

Ensimmäisessä ideassani kaluste on pyörillä liikkuva senkkimäinen kaluste, josta nousisi teleskooppimaisesti kolme hyllyä (kuva 13.) Näitä hyllyjä voidaan itse kalusteesta irrallisina käyttää myös matalina pöytinä tai penkkeinä.

Kuva 13. Ensimmäinen idea kalusteesta

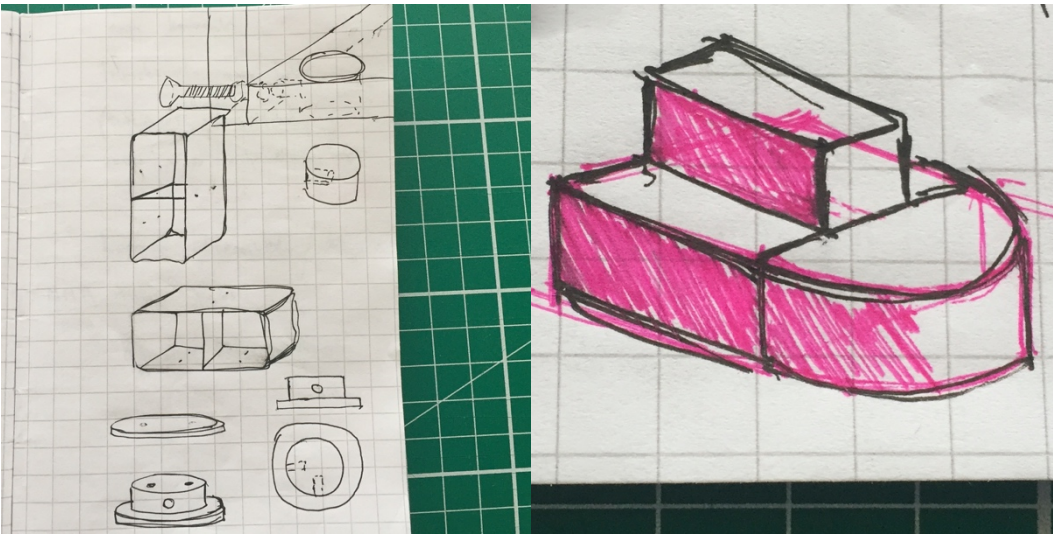
Kuva 14. Jatkokehitystä

(Sundström 2018)

(Sundström 2018)

Jatkoin ensimmäisen idean luonnostelua ja piirsin kalusteesta astetta detaljoidumman version (kuva 14), jossa hyllylevyjä kannattelevat toisiinsa nähden rinnakkain asetellut teräsputkirungot. Näin kalusteen leveys ei kasvaisi, kuten ensimmäisen luonnoksen mallissa.

Toisessa ideassa kaluste koostuu erikokoisista levyistä, joita yhdistellään ruuveilla ja niiden pyöreillä vastakappaleilla (kuva 15) Kuvassa (16) suunnittelin porrasmaista muotoa, joka voidaan luoda kasaamalla isompi kokonaisuus kalusteista.

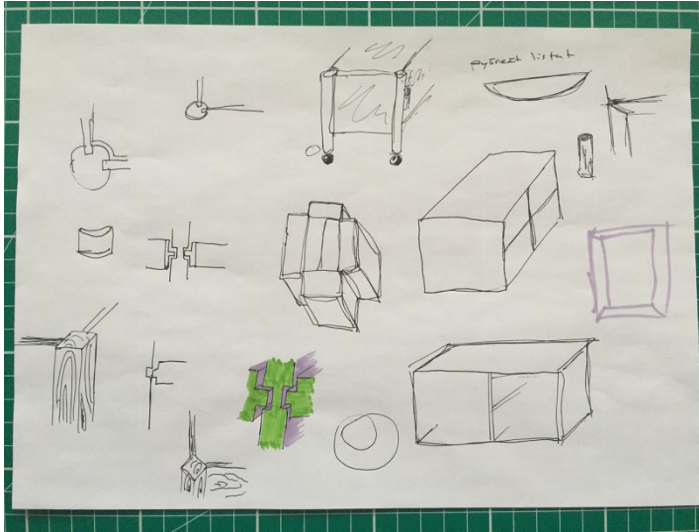

Kuva 15. Toinen idea
(Sundström 2018)

Kuva 16. Porrasmainen kaluste
(Sundström 2018)

Piirsin vielä versioita levyjä yhdistävistä kiinnityskappaleista (kuva 15. Alhaalla), mutta tämän pidemmälle ei tämän idean puitteissa luonnoksissa edetty.

Tutkiessani Rantalinjan talojen sisältä otettuja valokuvia havaitsin ovien ympärillä olevissa listoissa mielenkiintoisen pyöreän muodon (kuva 18), ja lähdin luonnoksessani tutkimaan tämän yhdistämistä myymäläkalusteeseen. Tutkin luonnoksessa myös myymäläkalusteen kasaamista isommiksi kokonaisuuksiksi ja kalusteen detajiiikkaa. (Kuva 17).

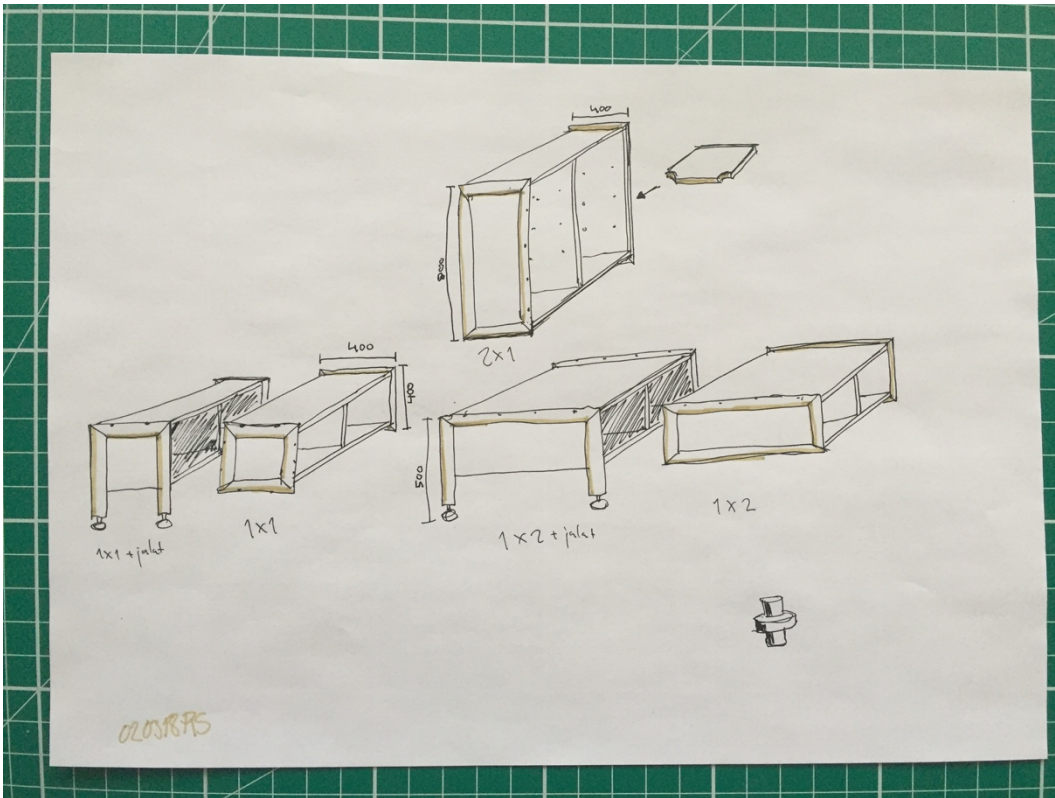
Kuva 17. Lisää luonnoksia
(Sundström 2018)

Kuva 18. Rantalinja sisäovi
(Heikkinen 2017))

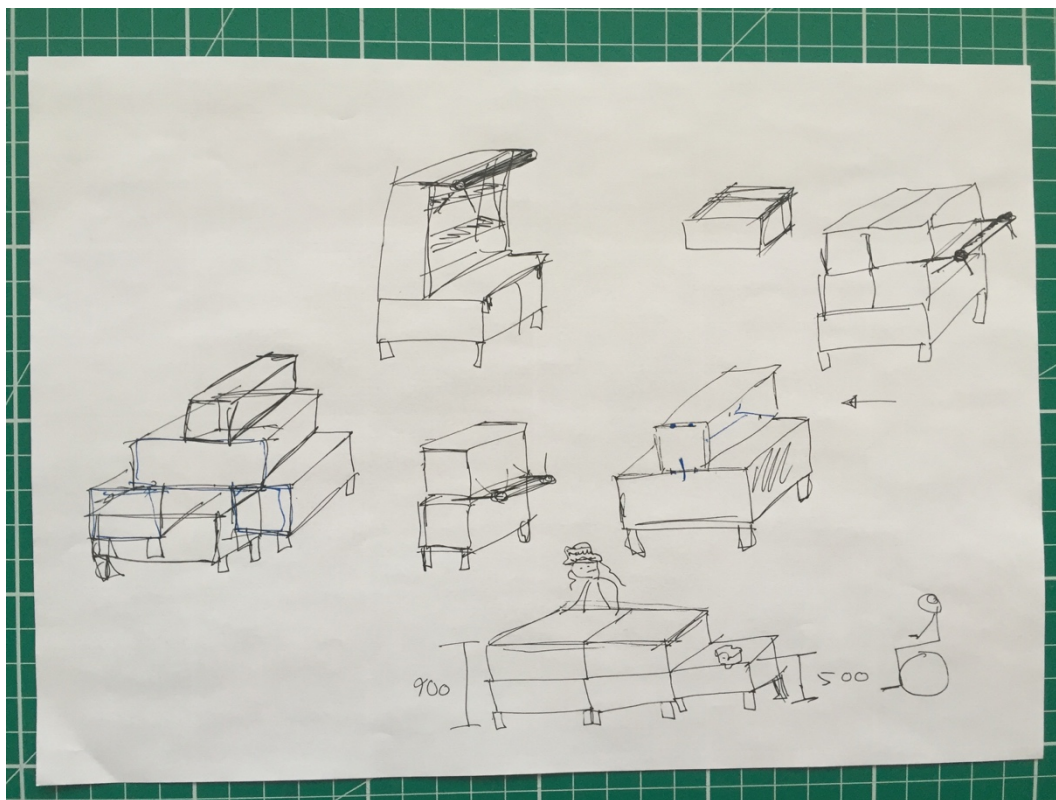
Päädyin käyttämään 40 millimetriä paksua pyöreää koivurimaa kalusteen runkona, tämän idean voi nähdä jo kuvassa 17. Tämä runko toimisi myös eräänlaisena puskurina, joka ottaisi vastaan mahdolliset kalusteiden siirtelyssä aiheutuvat kolhut. Pyöreässä rimassa nuo jäljet eivät ole niin merkittäviä, kuin mitä ne olisivat terävässä jiiriin leikatussa ja liitetyssä levykulmassa. Lisäksi pyöreä rima on huomattavasti terävää levyn kulmaa pehmeämpi kättä vasten kalusteita siirreltäessä. Pyöreän puuriman rinnalla toisena päämateriaalina toimii 18 mm koivuvaneri. Vaneri oli muotoon taivutettuna yksi keskeisistä elementeistä Aallon suunnitteleminen huonekaluissa (Lahtinen 2010, 78).

Otin aiemmista luonnoksista parhaiten kyseiseen kalustesarjaan soveltuvat elementit käyttöön seuraavassa luonnoksessani, joka idealtaan vastaa hyvin pitkälti lopullista kalustesarjaa (kuva 19).

Kuva 19. Luonnos muunneltavasta kalustesarjasta (Sundström 2018)

Kalustesarjan pohjana toimii kaksi senkkimäistä kalustetta, joita voidaan käyttää yhdessä tai yksittäin pohjana suuremmalle kokonaisuudelle. Näiden pohjakalusteiden päälle voidaan kasata erillisistä hyllymoduuleista erilaisia kokonaisuuksia (kuva 20).

Kuva 20. Erilaisia kalustekokonaisuuksia (Sundström 2018)

Samoja pohjaelementtejä ja niiden päälle kasautuvia hyllymoduuleja hyödyntäen voidaan kasata niin keskilattian kalusteet, kuin korkeamman seinää vasten sijoitettavat hyllykokonaisuudetkin. Myös tiski voidaan kasata edellä mainituista osista ja käyttämällä vain matalaa pohjaelementtiä osassa tiskiä mahdollistetaan pyörätuolilla liikkuvien asiakkaiden helppo asiointi.

Suunnittelullisten suurien linjojen ollessa selvillä, siirryin kalusteen tarkempaan mitoitukseen. Käytännössä se tarkoitti työympäristöni vaihtumista paperista ja kynästä, tietokoneeseen ja Archicad -ohjelmistoon. Seuraavassa luvussa esitellään tuon työvaiheen tuloksia.

6.2 Kalustesarjan osat

Tässä luvussa käydään läpi kalustesarjan viisi pääelementtiä ja esitellään niiden ominaisuuksia.

Sarjan ensimmäinen kaluste on 400 mm syvä, 800 mm leveä ja 500 mm korkea Senkki 1 (kuva 21). Siinä on etusivulla alaspäin aukeava ovi, jonka taakse voidaan varastoida myytäviä tuotteita, joita ei haluta esillä. Kalusteen sisällä

on reiät hyllylevyä (liite 9) varten, jolla tila voidaan jakaa korkeussuunnassa kahteen osaan. (liite 4.)

Kuva 21. Senkki 1 (Sundström 2018)

Sarjan toinen kaluste Senkki 2 (kuva 22) on venytetty versio Senkki 1:stä. Se on mitoiltaan ja ominaisuuksiltaan muuten sama kuin Senkki 1, mutta syvyydeltään 80 cm ja siinä on ovi myös vastakkaisella puolella. (Liite 5.)

Kuva 22. Senkki 2 (Sundström 2018)

Molemmat senkit toimivat yksittäisinä kalusteina, tai pohjana hyllymoduuleista (kuva 23 ja 24) kasattaville kokonaisuuksille.

Hyllymoduuleita on kahta eri kokoa, Hyllymoduuli 1 (kuva 23) on 400 mm korkea, syvyydeltä ja leveydeltään Senkki 1:stä vastaava kaluste. Senkkien ja hyllymoduulien toisiinsa liittäminen perustuu pyöreässä runkorimassa 200 mm jaolla oleviin reikiin ja erillisiin kiinnike tappeihin (liite 7). Hyllymoduuleissa kiinnikkeiden reiät (kuva 23) ovat kalusteen jokaisella sivulla (liite 2, 3), joka mahdollistaa hyllymoduulien monipuolisen käytön.

Kuva 23. Hyllymoduuli 1 (Sundström 2018)

Hyllymoduuli 1 on senkkien tapaan jaettavissa pystysuunnassa kahteen pienempään osaan hyllylevyllä (liite 2).

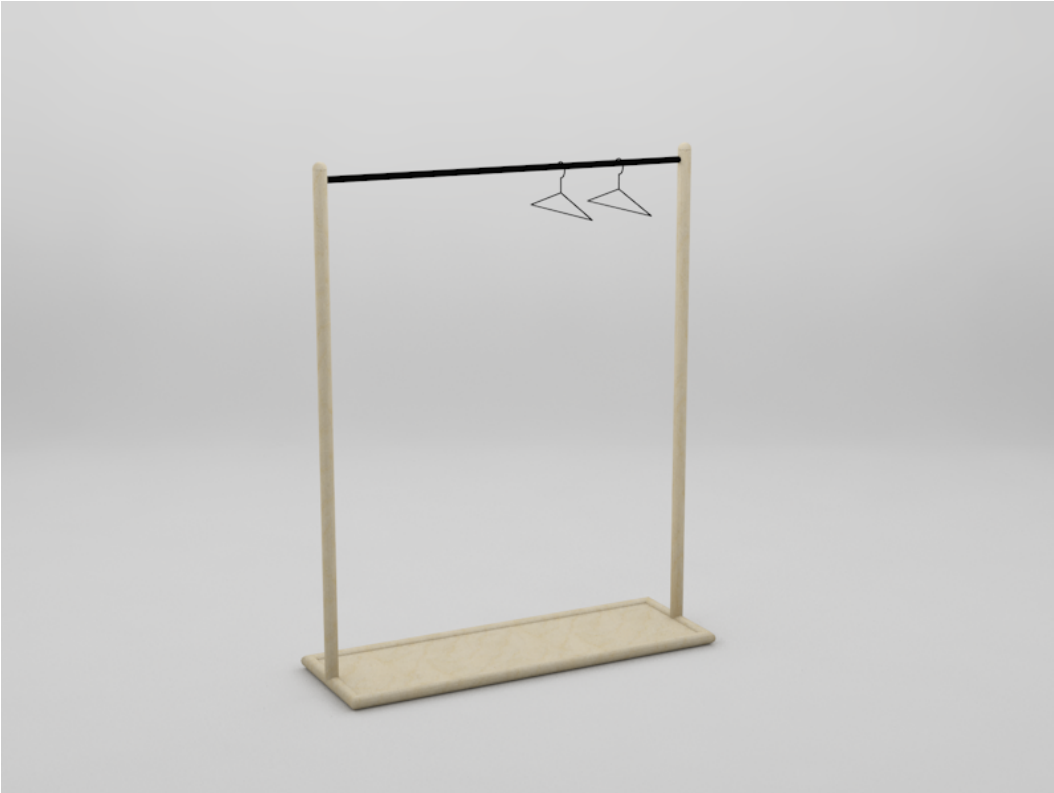
Hyllymoduuli 2 (kuva 24) vastaa korkeudeltaan Hyllymoduuli 1:stä, mutta syvyydeltä ja leveydeltään Senkki 2:sta.

Kuva 24. Hyllymoduuli 2 (Sundström 2018)

Kuvassa 24 Hyllymoduuli 2 on käännetty niin, että sen avonainen puoli on alaspäin. Näin toteutettu senkin ja hyllymoduulin yhdistelmä on oivallinen keskikilattian myymäläkaluste. Hyllymoduuli 2:ssa on useammat reiät hyllylevyille (liite 3), näin sitä on helppo muunnella myytävien tuotteiden kokojen vaihdellessa.

Sarjan muunneltavuudesta poikkeava, mutta myymälässä tarpeellinen rekki on sarjan viimeinen varsinainen osa (kuva 25).

Kuva 25. Rekki (Sundström 2018)

Rekki (liite 6) vastaa ulkonäöltään muita kalustesarjan osia ja on teräsputkea lukuun ottamatta valmistettu muiden kalusteiden kanssa samoista materiaaleista. Rekin alaosassa on taso, jolle voidaan asettaa tuotteita.

Muita kalustesarjan osia ovat hyllylevyt ja tiskin taso (liite 9), kalusteita yhdistävät kiinnikkeet (liite 7) sekä kalusteeseen kiinnitettävä valaisin (liite 8).

Yhdessä eri kalustesarjan osista voidaan koota lukemattomia erilaisia kokonaisuuksia vastaamaan myymälän tarpeita.

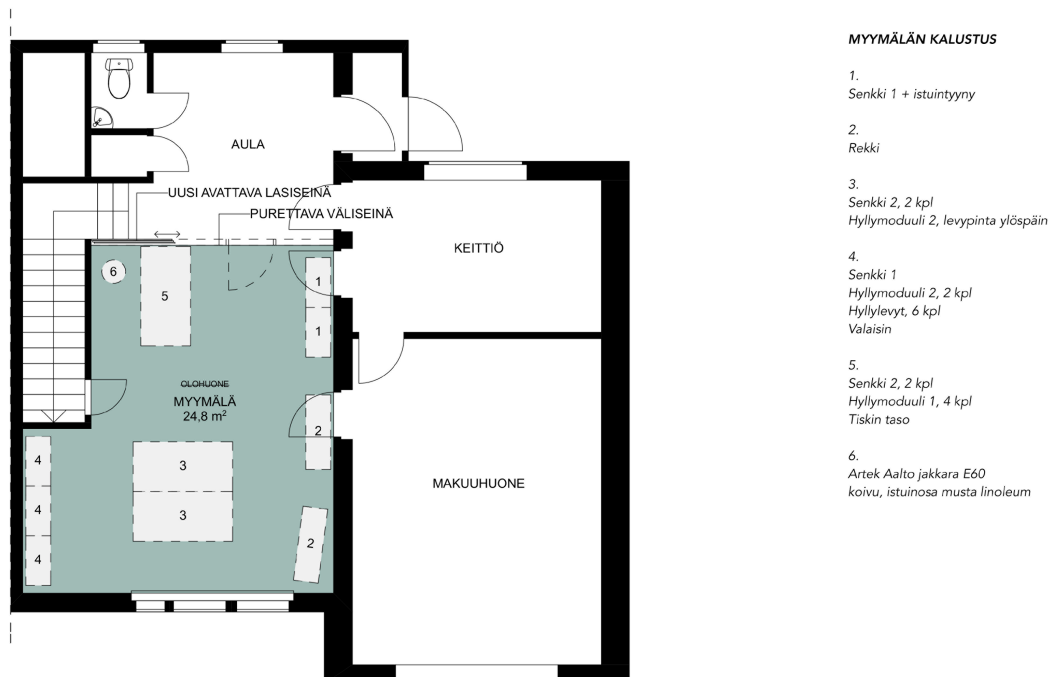

Kuva 26. Kalustesarjan mahdollisuuksia (Sundström 2018)

Erialaisten hylly- ja tiskikokonaisuuksien lisäksi senkkikalusteita voidaan käyttää esimerkiksi penkinä erillisen pehmusteen kanssa (kuva 26).

6.3 Kalustesarja myymäläympäristössä

Tässä luvussa esitellään suunnitelma myymälästä yhteen viidestä Rantalinjan taloista. Talot ovat paritaloja ja kuvan 27 osapohjapiirustuksessa esitetään toinen rakennuksen asunnoista.

Kuva 27. Osapohjapiirustus Rantalinjan talosta (Sundström 2018)

Suunnitelmassa (liite 10) vihreällä esitetty myymälä sijoittuu asunnon alkuperäisen olohuoneen tilalle. Myymälä on toteutettavissa ilman taloon kohdistuvia rakenteellisia muutoksia, mutta parhaaseen lopputulokseen päästään purkamalla aulan ja myymälän välinen väliseinä ja korvaamalla se avattavalla lasiseinällä. Tämä ratkaisu tuo myymälän heti vierailijan eteen hänen astuessa taan sisään (kuva 28).

Kuva 28. Visualisointi myymälästä (Sundström 2018)

Myymälään laadittu suunnitelma koostuu tiskin takana sijaitsevaa työntekijän jakkaraa lukuun ottamatta, edellisessä luvussa esitellyistä kalustesarjan osista. Listaussuunnitelmassa käytetyistä kalusteista ja niiden sijainnit kuvassa 27.

7 POHDINTA

Tämä luku jaettu kolmeen alalukuun. Ensimmäisenä käsittelen havainnointitutkimuksia ja sen tuloksia, toisena suunnitteluprosessia ja sen tuloksena syntynyttä kalustesarjaa. Viimeisenä ovat opinnäytetyön tekoa yleisesti käsittelevä osuus.

7.1 Tutkimus

Opinnäytetyön tutkimusmenetelmäksi valitsemani referenssikohteiden havainnointi oli mielestäni otollinen tapa löytää myymäläkalusteita ja arkkitehtuuria yhdistäviä tekijöitä. Referenssikohteiden rajaaminen neljään kohteeseen ei luo luotettavaa pohjaa tutkimukselle, jonka ainoa tarkoitus on perehtyä myymäläkalustuksen ja arkkitehtuurin vuoropuheluun. Tässä produktiivisessa opinnäytetyössä tutkimuksen tarkoitus oli luoda pohjaa suunnittelutyölle. Neljällä referenssikohteella saatiin työn edellyttämät tulokset ja täten tutkimus oli onnistunut.

Referenssikohteita havainnoidessa kävi selväksi sama havainto kuin mitä myymäläkalusteista käsittelevä lähdeaineisto toteaa, myymäläkalustus on jaettavissa kahteen pääryhmään: keskilattian kalusteisiin ja seinäkalusteisiin.

Toteutetun havainnointitutkimuksen perusteella ei voida väittää, että jokin yksittäinen seikka arkkitehtuurissa yleisesti näkyisi myymälän kalustuksessa. Yhdistäviä seikkoja on kuitenkin nähtävissä ja ne voivat olla esimerkiksi materiaalivalintoja tai arkkitehtuurissa esiintyviä muotoja, jotka ovat kopioitu kalusteisiin ilman varsinaista käytännön tarvetta. Yhdistävä tekijä voi joskus kertoa myös rakennuksen käyttötarkoituksesta, osittain arkkitehtuuri huomioimatta.

Myymäkalusteiden muunneltavuudessa oli nähtävissä erilaisia toteutustapoja. Kalusteet voivat olla pieniä helposti siirrettäviä yksiköitä, joista ilman toisiinsa kiinnittämistä voidaan luoda kokonaisuuksia, tai isompia tarkemmin suunniteltuja esillepanokokonaisuuksia, joita ei ilman työkaluja voida muunnella. Itse kalusteissa usein tavattuja muunneltavuuden ominaisuuksia ovat säädettävät hyllyt ja erilaiset koukut ja tangot.

Tämän tutkimuksen ja varsinaisen suunnitelman tuloksia voivat hyödyntää myymäläkalusteiden tai yleisesti kalusteiden muunneltavuuden parissa työskentelevät suunnittelijat ja alan opiskelijat.

7.2 Suunnitelma

Työn tavoitteena oli luoda muunneltava myymäläkalustus Alvar Aallon suunnittelemaan kohteeseen ja työssä esitellyn kalustesarjan suunnitelman myötä tuo tavoite täyttyy.

Referenssikohteiden havainnointi ja opinnot, joita tällä opinnäytetyöllä viimeistelen, ovat opettaneet hienovaraiseen lähestymistapaan, mitä tulee jonkin konkreettisen asian esittämiseen muotoilun keinon, tässä tapauksessa arkkitehtuurin yhdistämisen myymäläkalustukseen. Yhteyttä Alvar Aaltoon ja itse rakennuksen arkkitehtuuriin on tuotu esille kalusteessa valitsemalla materiaaliksi Aallonkin käyttämä vaneri ja runkona toimiva pyöreä puurima, jonka muoto on nähtävissä myymälänä toimivan tilan ovien listoituksissa.

Suunnitteluprosessin alkuvaiheessa kalusteelle asettamani Hirven ja Nyholmin (2009) listaamat hyvän myymäläkalusteen ominaisuudet täyttyvät suunnittelussa kalustesarjassa. Ensimmäisenä ominaisuutena mainittu muunneltavuus on koko kalustesarjan kantava teema, joka samalla mahdollistaa myös porrasmaisuuden keskilattian kalusteissa. Ajattomuus on ominaisuutena haastava, sen ollessa asia, joka usein selviää vasta vuosikymmenien päästä. Pyrin kuitenkin vastaamaan tähän haasteeseen käyttämällä puurimaa eräänlaisena puskurina kalusteelle. Näin mahdolliset kalusteen pintoihin siirtelystä aiheutuneet kolhut ottaisi vastaan pyöreä puurima, eikä terävä levyjen liitos. Tämä valinta vastaa samalla myös listan kolmanteen ominaisuuteen, kestävyys. Helppoon siirreltävyyteen vastaa kalusteiden koko. Kaikki kalusteet ovat kooltaan sellaisia, että kaksi henkilöä pystyy siirtämään ne vaivatta. Pyöreä puurima kalusteen reunoissa tuo myös mukavuutta siirtelyyn. Kättä vasten on ohuen levyn sijaan kämmeneen hyvin istuva pyöreä muoto. Rekkiä lukuun ottamatta kalustesarjan ideana on, että sitä kasataan säilytystilan sisältävien senkkien päälle.

Kalustesarjan toimivuus Rantalinjan talossa on todistettu toteuttamalla luvussa 6.3 esitetty suunnitelma myymälän kalustuksesta. Kalusteet ovat muunneltavia ja siirrettäviä, joten kalusteet ovat tarpeen vaatiessa pienellä vaivalla siirrettävissä esimerkiksi Mäntylään. Kalustesarja ei ole suunnittelullisilla ratkaisuilla sidottu Inkeröiden kohteisiin, vaan sitä on mahdollista käyttää muuallakin.

7.3 Opinnäytetyö yleisesti

Käytin huomattavan määrän aikaa lähdeaineiston lukemiseen ja havainnoinnin toteuttamiseen, ennen ensimmäisen luonnoksen piirtämistä. Uskon tämän olleen hyvä tapa toteuttaa työ, sillä idea kalustesarjalle tuli luonnostelun aloitettuani kohtuullisen nopeasti ja luonnoksien saattaminen lopullisiksi työpiirustuksiksi ja visualisoinneiksi sujui jouhevasti. Aiheeseen perinpohjaisesti tutustuminen ennen varsinaisen työn aloittamista on varmasti hyvä tapa toimia työtehtävästä ja alasta riippumatta, käytännön harjoitusten, esimerkiksi luonnostelun tarpeellisuutta yhtään aliarvioimatta.

Opinnäytetyön teko vahvisti sitä käsitystä suunnittelutyöstä, jota opintoni ovat antaneet minulle. Suunnittelijan työ ei ole yhdeksästä viiteen suoritettavaa liukuhintatyötä, joka työpäivän jälkeen unohdetaan. Suunnittelijan on oltava valppaana ympäri vuorokauden, havainnoitava ympäröivää rakennettua ja rakentamatonta ympäristöä. On seurattava ihmisiä, eläimiä ja niiden käyttäytymistä, tarkkailtava eri kulttuureita, niiden kohtaamisia ja muutoksia. Suunnittelijan täytyy ymmärtää materiaalien ominaisuuksia ja vaihtelevien sääolosuhteiden vaikutuksia niihin. Hyvässä suunnittelussa on kyse kokonaisvaltaisesta asiaan paneutumisesta.

Opinnäytetyön aihetta vielä miettiessäni, toivoin pääseväni tekemään työtä, joka sijoittuu opiskelukuntani Kouvolan alueelle. Näin onnekseni kävi ja lisäksi pääsin tekemisiin kulttuuriympäristöllisesti merkittävän kohteen kanssa. Tutustuessani opinnäytetyöni aihepiiriin kirjallisuuteen opin paljon mielenkiintoisia asioita, osa relevantteja opinnäytetyöni kannalta, osa vähemmän.

Opinnäytetyön tekeminen omien henkilökohtaisten menojen, kuten työn ohella opetti priorisoimaan ja keskittymään työtehtävän kannalta olennaisiin asioihin.

Tämä tarkoitti viitekehyksessä pysymistä ja lähdemateriaalia tutkiessa harhailun välttämistä. Vaikka aiemmin mainitsin suunnittelijan työn ulottumisesta varsinaisen työajan ulkopuolelle, voi itse työn toteuttaa järjestelmällisesti ja ylimääräistä työtä välttäen.

Työni tuloksena syntynyt kalustesarja on muunneltavuudeltaan monipuolinen ja käytettävissä monenlaisissa pienissä ja miksei isommissakin myymälöissä. Kalustesarja on lähtökohtaisesti suunniteltu myymäläkäyttöön, mutta se ei huuda olevansa myymäläkaluste ja näin ollen soveltuu hyvin asuntona toimineeseen Rantalinjan taloon. Mikään ei myöskään estä sen käyttämistä kodin kalusteena.

Vaikka myymälän toteutumisesta ei ole täyttä varmuutta, tämä opinnäytetyö tuo lisäarvoa sille työlle, jota jo on tehty Inkeröisiin Alvar Aallon suunnitteleminen rakennusten säilyttämisen ja yleisesti tunnettavaksi tekemisen eteen.

LÄHTEET

Anttila, P. 1996. Tutkimisen taito ja tiedon hankinta. Helsinki: Akatiimi Oy.

Clack, H. 2014. The living spirit of Aalto in Kymenlaakso. Kouvola: Kymenlaakso University of Applied Sciences.

Designmuseum. 2018. Me: Designmuseum. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.designmuseum.fi/fi/me/#designmuseum> [viitattu 30.01.2018].

Gustaf Nyström. 2012. Arkkitehtuurimuseo. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.mfa.fi/arkkitehtiesittely?apid=3854> [viitattu 30.01.2018].

Helander, V. Nyström, Gustaf. Kansallisbiografia-verkkójulkaisu. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997- (viitattu 13.3.2018)

Helsingin kaupunginmuseo. 2009. Atlas; Aleksanterinkatu 15 & Mikonkatu 6; Helsinki: Kiinteistöosakeyhtiö Atlas, Rakennuttajat 1890. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://hkm.finna.fi/Record/hkm.HKMS000005:km003ycq#user-comments> [viitattu 13.03.2018].

Hirvi, A. & Nyholm, S. 2009. Visualistin työkalupakki: Tietopaketti näyteikkunan somistamiseen ja tuotteiden esillepanoon myymälässä. Zolan Oy.

Holmberg, K. 2000. Kalustemuotoiludesign. Helsinki: Rakennusalan kustantajat RAK.

Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu. Miljömatkailu: Kulttuurihistoriallisesti merkittävien kohteiden säilyttäminen ja kehittäminen matkailua kasvattamaan. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.xamk.fi/tutkimus-ja-kehitys/miljoomatkailu/> [viitattu 01.02.2018].

Lahti, L. 2004. Alvar Aalto: 1898 - 1976 Paratiiseja pienille ihmisille. Köln: Taschen GmbH.

Lahtinen, R. 2010. Modernin synty: Aalto, Korhonen ja moderni Turku. Huonekalutehdas Korhonen Oy.

Maeda, T. 2007. Designers' compact shops in Japan: A selection of 100 shops. Tansei Urban Complex Design Institute Inc.

Markkanen, S. 2008. Myymäläympäristö elämysten tuottajana: myymäläsuunnittelun työkalupakki. Helsinki: Talentum Media Oy.

Meshner, L. 2010. Basics: Interior design retail design. Lausanne: Ava Publishing SA.

Museovirasto. 1993. Anjalankoski: Tampella Oy:n teollisuus- ja asuntoalue, Inkeroinen. WWW-dokumentti. Saatavissa: <http://www.nba.fi/rky1993/kohde511.htm> [viitattu 01.02.2018].

Museovirasto. 2017. Kansallismuseo. WWW-dokumentti. Saatavissa: http://www.nba.fi/fi/ajankohtaista/organisaatio/suomen_kansallismuseo [viitattu 09.02.2018].

Pallasmaa, J. 2002. Teoksessa Tuukkanen, P. (toim.) 2002. Alvar Aalto Designer. Alvar Aalto Foundation.

Renvall, S. 2018. Opinnäytetyön ohjaava opettaja. Suullinen tiedoksianto. 19.01.2018. Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu.

Schildt, G 1982. Valkoinen pöytä: Alvar Aallon nuoruus ja taiteelliset perusideat. Helsinki: Otava.

Schildt, G 1985. Nykyaika: Alvar Aallon tutustuminen funktionalismiin. Helsinki: Otava.

Schildt, G 1990. Inhimillinen tekijä: Alvar Aalto 1939-1976. Helsinki: Otava.

Seppälä, E. 2013. Inkeröisten ja Anjalan tehtaiden asuinalueet: Monikerroksellista tehdasasutusta. Teoksessa Wasastjerna, R. & Mäkelä-Marttinen, L. (toim.) Puu-Kouvola: 1890 - 1950. Kymenlaakson ammattikorkeakoulu, 36 - 51.

Sillanpää, M. 2017. Alvar Aalto vetää väkeä Suomeen – nyt vanhalla tehdasalueella avataan ovet johtajien asuntoihin, jotka on aiemmin pidetty piilossa suurelta yleisöltä. *Yle Uutiset*.

Suomen luontokeskus Haltia. 2018. Haltia - Suomen luontokeskus. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.haltia.com/fi/haltia-suomen-luontokeskus/> [viitattu 13.03.2018].

Tuukkanen, P. (toim.) 2002. Alvar Aalto Designer. Alvar Aalto Foundation.

Ólafsdóttir, A. 2002. Teoksessa Tuukkanen, P. (toim.) Alvar Aalto Designer. Alvar Aalto Foundation.

World of TRE. 2018. About TRE: What is TRE. 2018. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.worldoftre.com/pages/about-tre> [viitattu 13.03.2018].

KUVALUETTELO

Kuva 1. Viitekehys. Sundström, R. 31.03.2018.

Kuva 2. Mestariatalo pohjapiirustus 1. Kerros. Arkkitehtitoimisto Alvar Aalto. 1937.

Kuva 3. Mestariatalo pohjapiirustus 2. Kerros. Arkkitehtitoimisto Alvar Aalto. 1937.

Kuva 4. Mäntylä kalustettuna. Sundström, R. 24.02.2016.

Kuva 5. Mäntylä kalustettuna. Sundström, R. 24.02.2016.

Kuva 6. Designmuseon myymäläkalustusta. Sundström, R. 30.01.2018.

Kuva 7. Kansallismuseo. Sundström, R. 31.01.2018.

Kuva 8. Kansallismuseo. Sundström, R. 31.01.2018.

Kuva 9. Kansallismuseo. Sundström, R. 31.01.2018.

Kuva 10. Luontokeskus Haltia kaluste. Sundström, R. 09.03.2018.

Kuva 11. Kansallismuseon tiski. Sundström, R. 31.01.2018.

Kuva 12. Luontokeskus Haltian vitriinin detalji. Sundström, R. 09.03.2018.

Kuva 13. Ensimmäinen idea kalusteesta. Sundström, R. 19.03.2018.

Kuva 14. Jatkokehitystä. Sundström, R. 19.03.2018.

Kuva 15. Toinen idea. Sundström, R. 19.03.2018.

Kuva 16. Porrasmainen kaluste. Sundström, R. 19.03.2018.

Kuva 17. Lisää luonnoksia. Sundström, R. 19.03.2018.

Kuva 18. Rantalinja sisäovi. Heikkinen, T. 04.07.2017.

Kuva 19. Luonnos muunneltavasta kalustesarjasta. Sundström, R. 19.03.2018.

Kuva 20. Erilaisia kalustekokonaisuuksia. Sundström, R. 19.03.2018.

Kuva 21. Senkki 1. Sundström, R. 31.03.2018.

Kuva 22. Senkki 2. Sundström, R. 31.03.2018.

Kuva 23. Hyllymoduuli 1. Sundström, R. 31.03.2018.

Kuva 24. Hyllymoduuli 2. Sundström, R. 31.03.2018.

Kuva 25. Rekki. Sundström, R. 31.03.2018.

Kuva 26. Kalustesarjan mahdollisuuksia. Sundström, R. 31.03.2018.

Kuva 27. Osapohjapiirustus Rantalinjan talosta. Sundström, R. 31.03.2018.

Kuva 28. Visualisointi myymälästä. Sundström, R. 31.03.2018.

Havainnointilomake

Myymläkalusteiden suhde kohteen arkkitehtuuriin
Riku Sundström

Kohde:

Muotokieli:

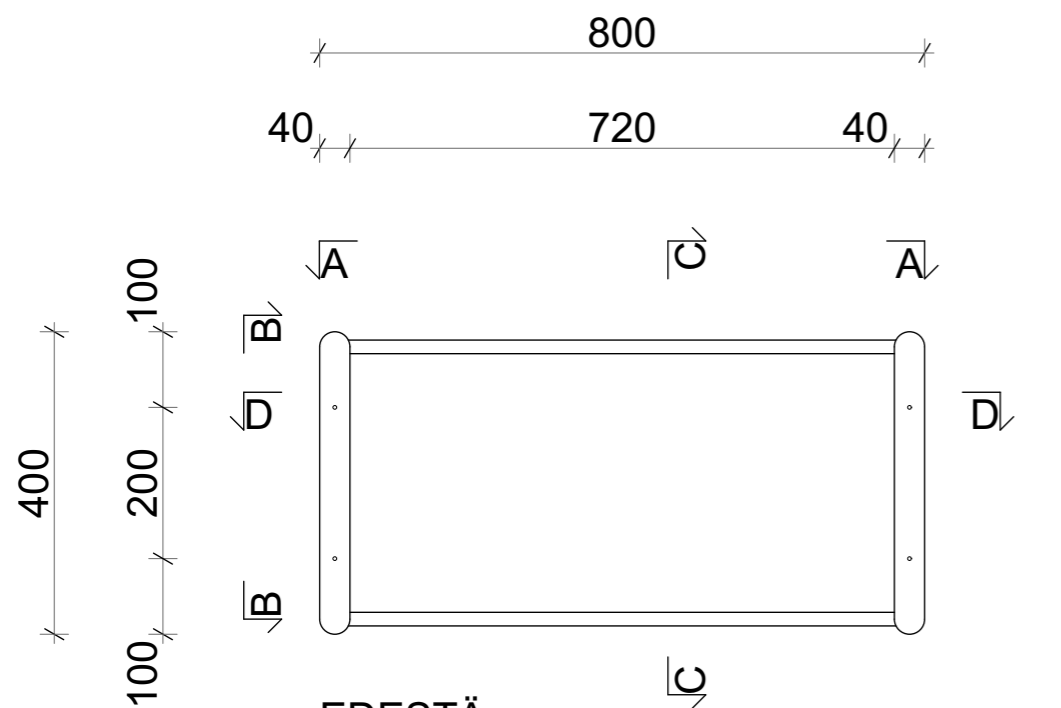
Materiaalit:

Värisävyt:

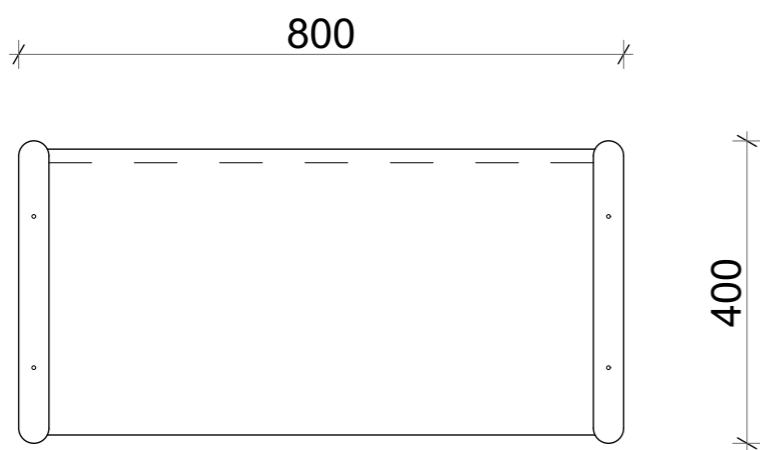
Tekniset ratkaisut:

Toiminnallisuus:

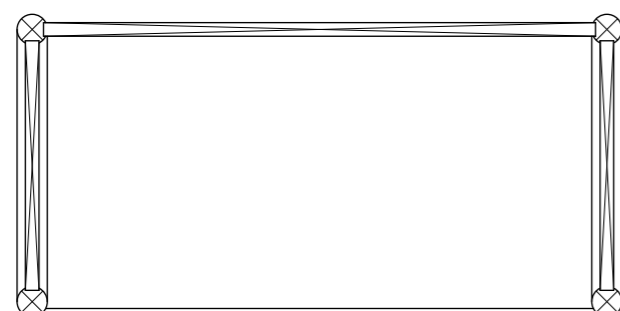
Muunneltavuus:

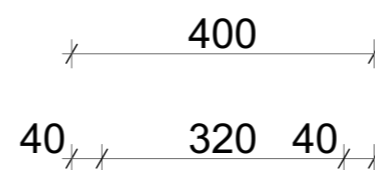
EDESTÄ

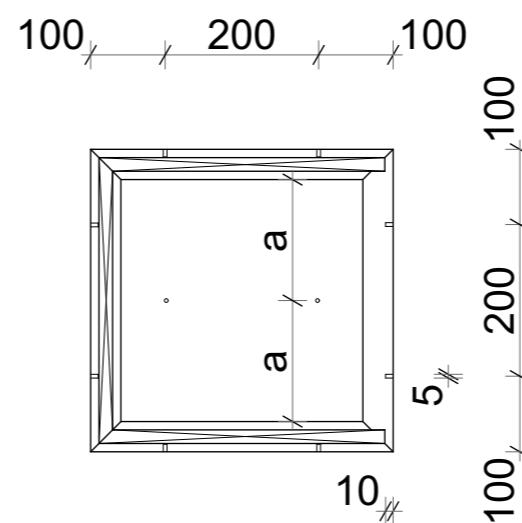
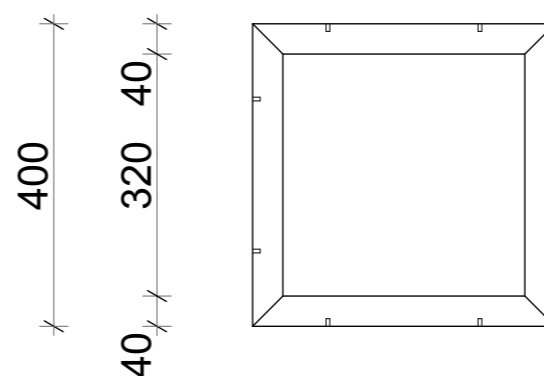
A-A

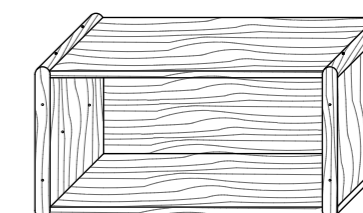
D-D

B-B

C-C

MATERIAALIT:

Koivuvaneri 18 mm

Koivurima, pyöreä halk. 40 mm

KÄSITTELY:

Lakka, kirkas, puolihimmeä

YLEISTÄ:

Kaikki reunat pyöristetään r 2 mm

Kaikki liitokset piiloliitoksin

Jalkojen alle huopatassut, musta

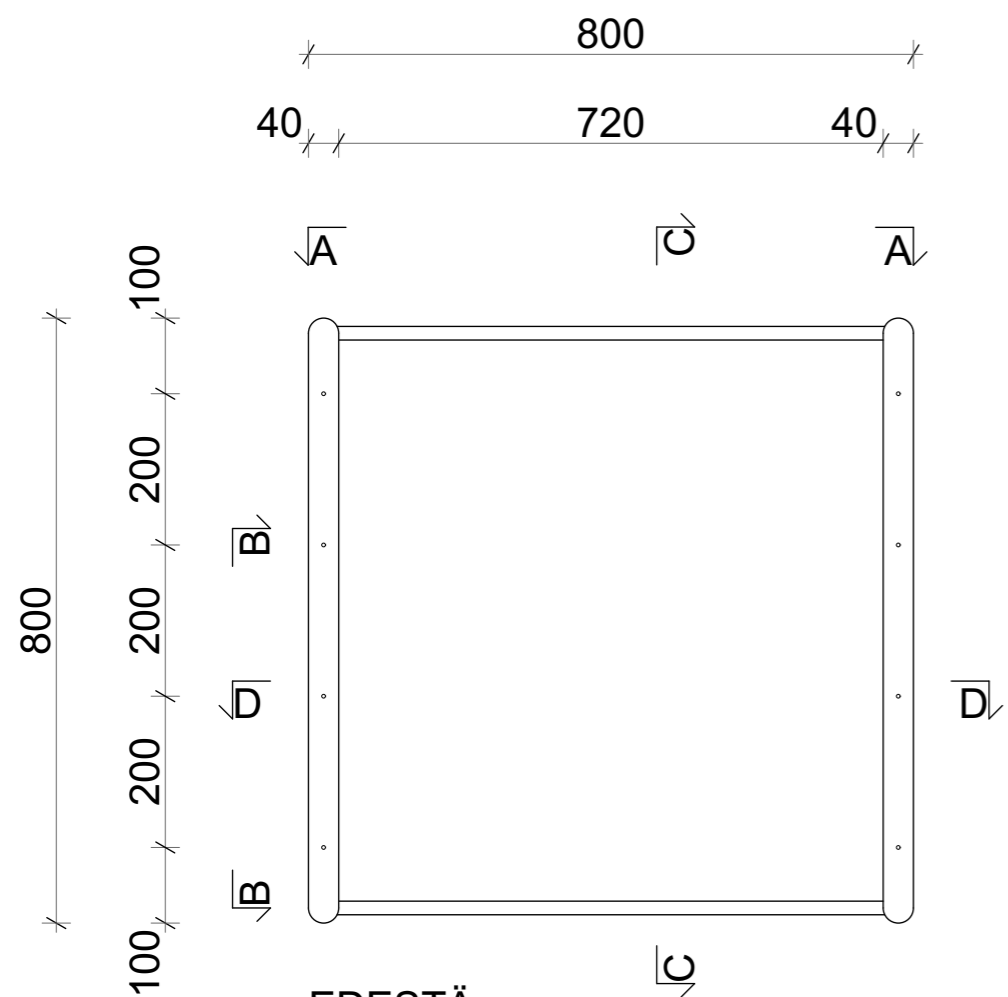
MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE
ALVAR AALTO -KOHTEESEEN

NIMI HYLLYMODUULI 1

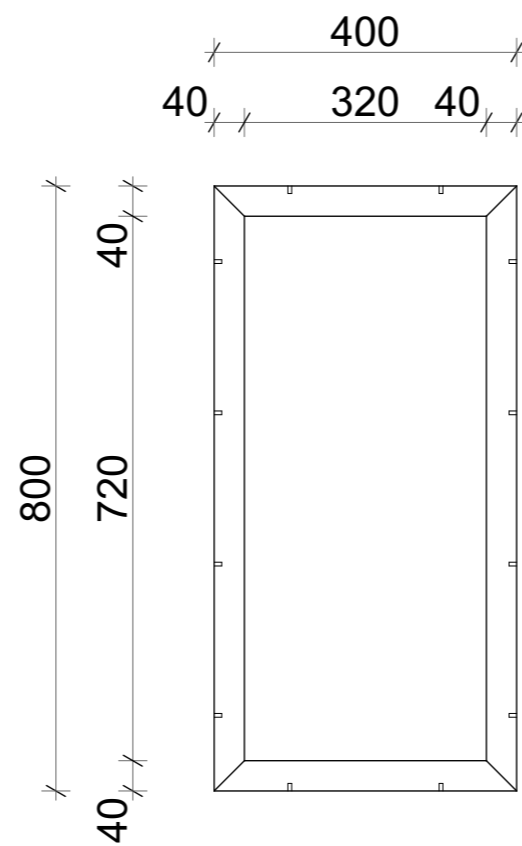
MITTAKAAVA 1:10

PVM 04.04.2018

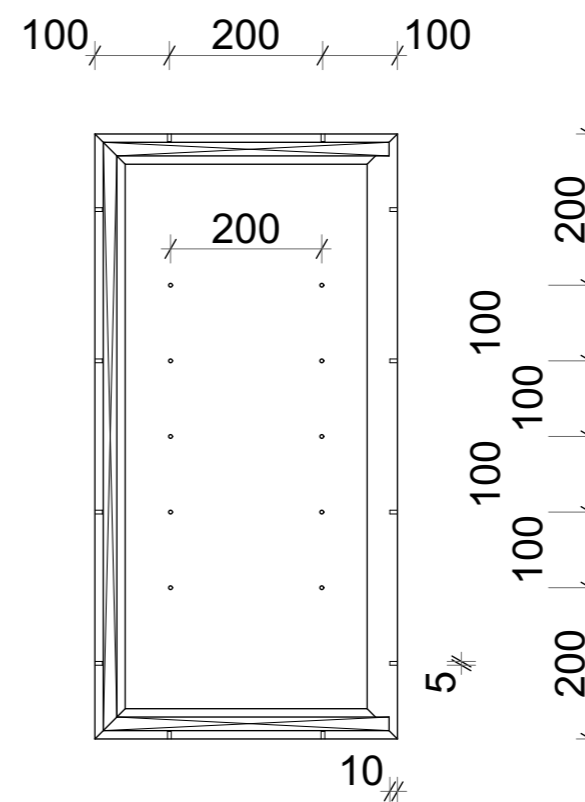
RIKU SUNDSTRÖM

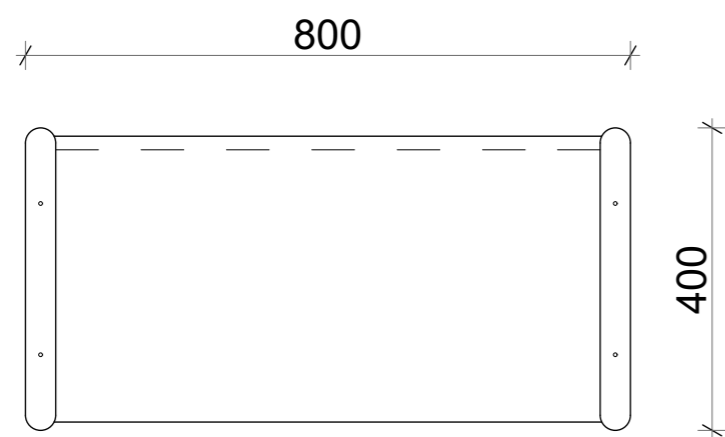
EDESTÄ

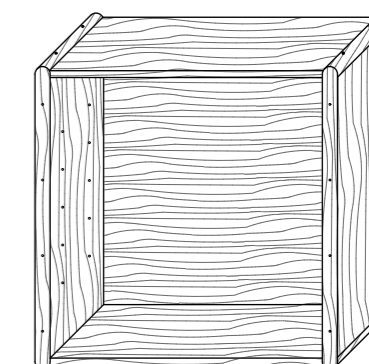
B-B

C-C

A-A

MATERIAALIT:

Koivuvaneri 18 mm

Koivurima, pyöreä halk. 40 mm

KÄSITTELY:

Lakka, kirkas, puolihimmeä

YLEISTÄ:

Kaikki reunat pyöristetään r 2 mm

Kaikki liitokset piiloliitoksin

Jalkojen alle huopatassut, musta

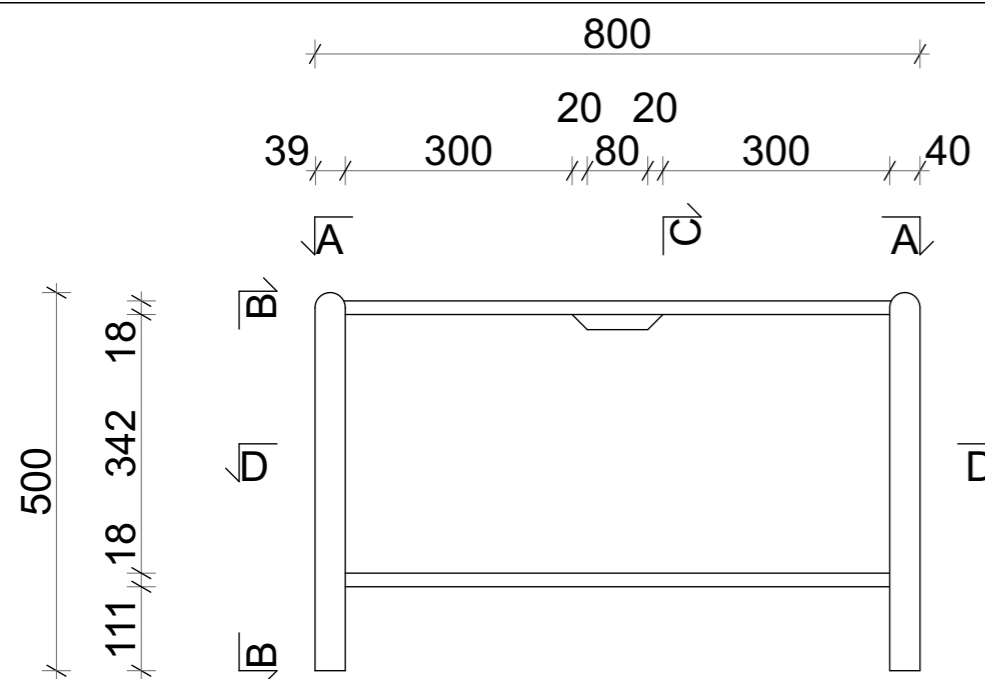
MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE
ALVAR AALTO -KOHTEESEEN

NIMI HYLLYMODUULI 2

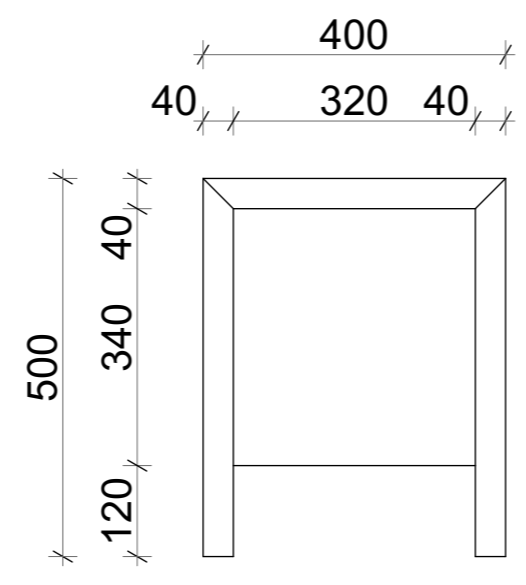
MITTAKAAVA 1:10

PVM 04.04.2018

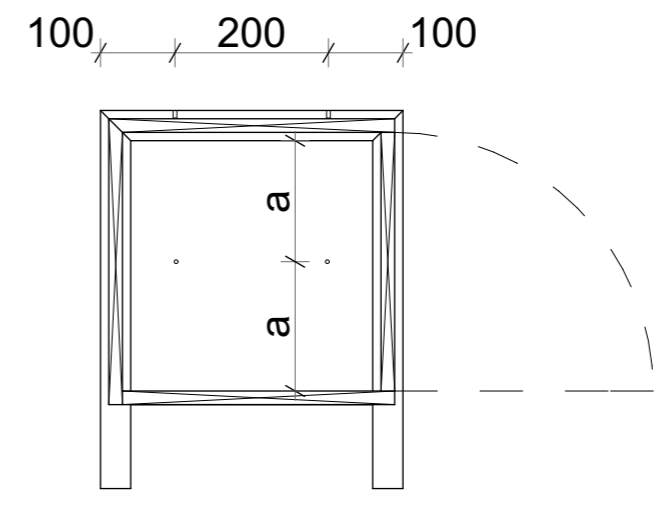
RIKU SUNDSTRÖM

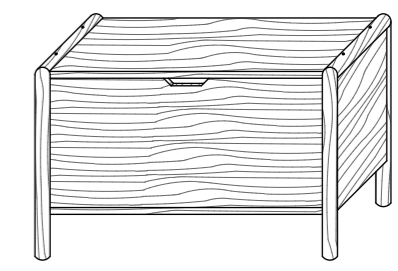
EDESTÄ

B-B

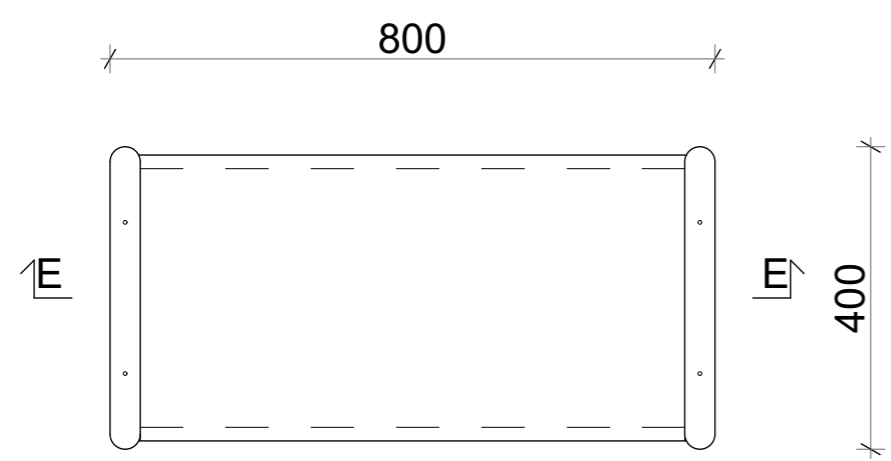
C-C

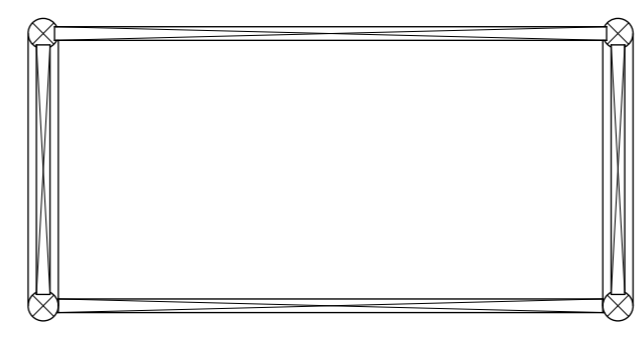
MATERIAALIT:
Koivuvaneri 18 mm
Koivurima, pyöreä halk. 40 mm

KÄSITTELY:
Lakka, kirkas, puolihimmeä

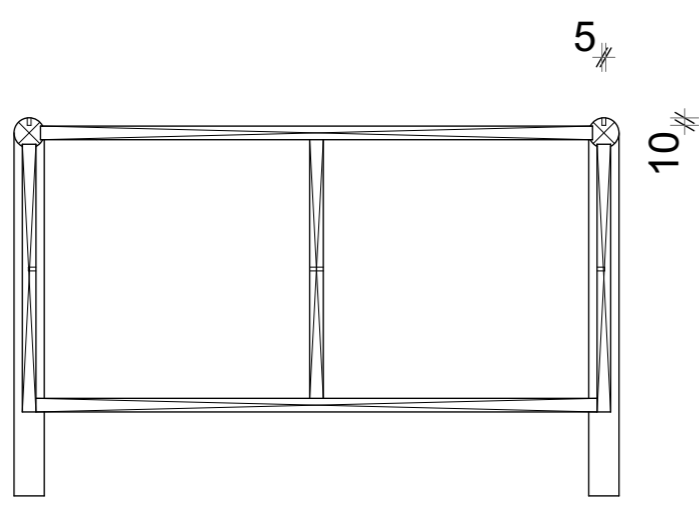
YLEISTÄ:
Kaikki reunat pyöristetään r 2 mm
Kaikki liitokset piiloliitoksin
Jalkojen alle huopatassut, musta

A-A

D-D

E-E

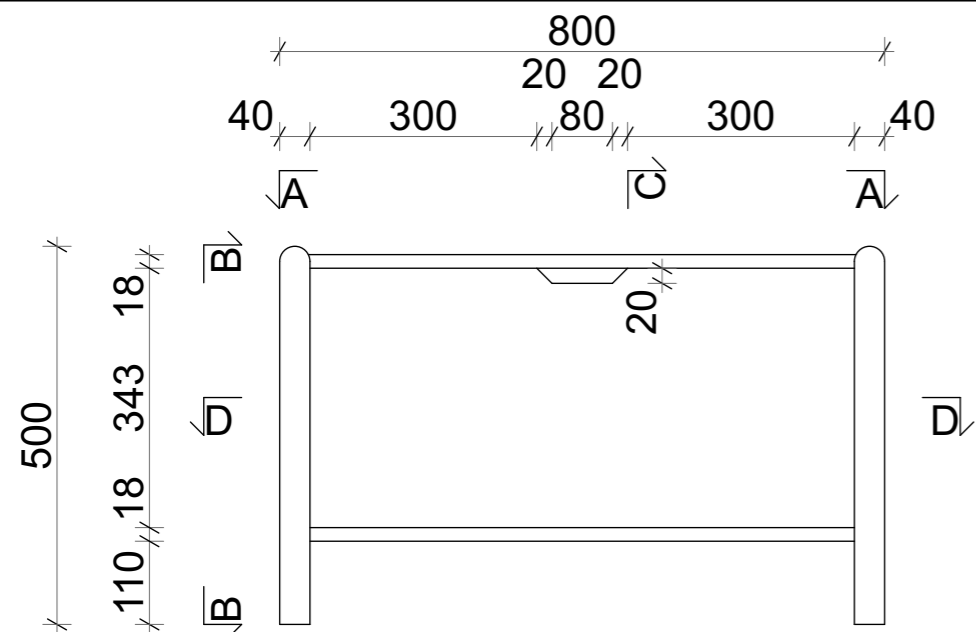
MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE
ALVAR AALTO -KOHTEESEEN

NIMI SENKKI 1

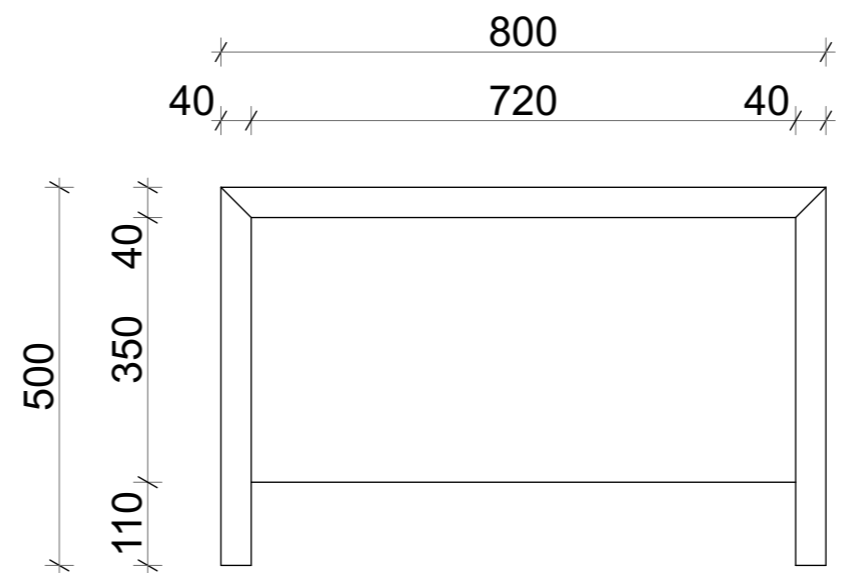
MITTAKAAVA 1:10

PVM 04.04.2018

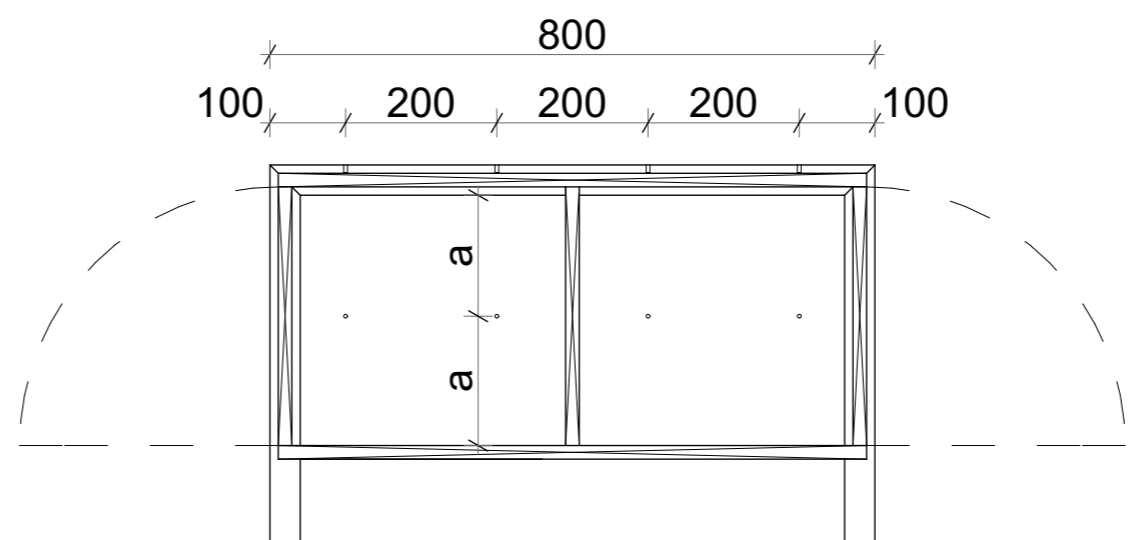
RIKU SUNDSTRÖM

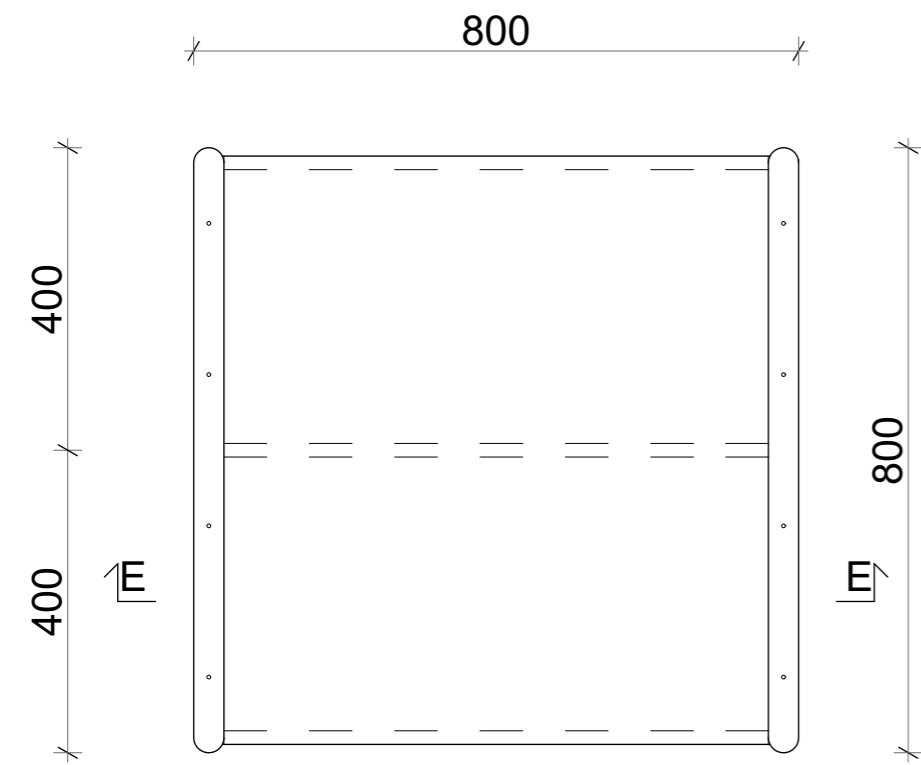
EDESTÄ

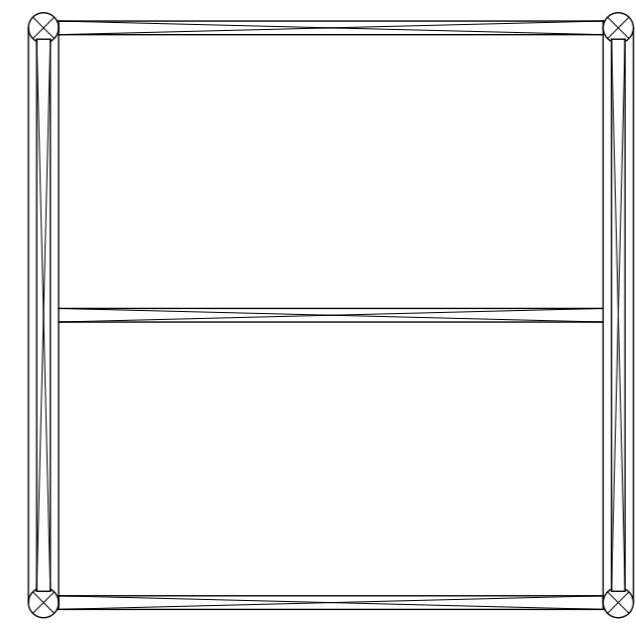
B-B

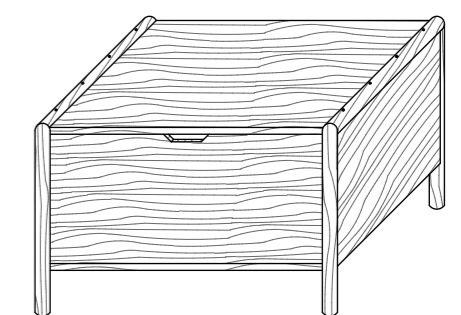
C-C

A-A

D-D

MATERIAALIT:
Koivuvaneri 18 mm
Koivurima, pyöreä halk. 40 mm

KÄSITTELY:
Lakka, kirkas, puolihimmeä

YLEISTÄ:
Kaikki reunat pyöristetään r 2 mm
Kaikki liitokset piiloliitoksin
Jalkojen alle huopatassut, musta

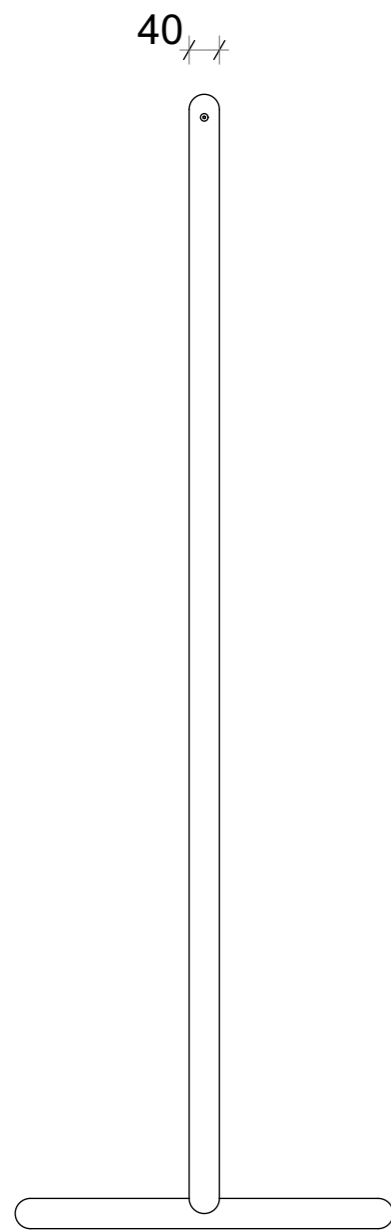
MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE
ALVAR AALTO -KOHTEESEEN

NIMI SENKKI 2

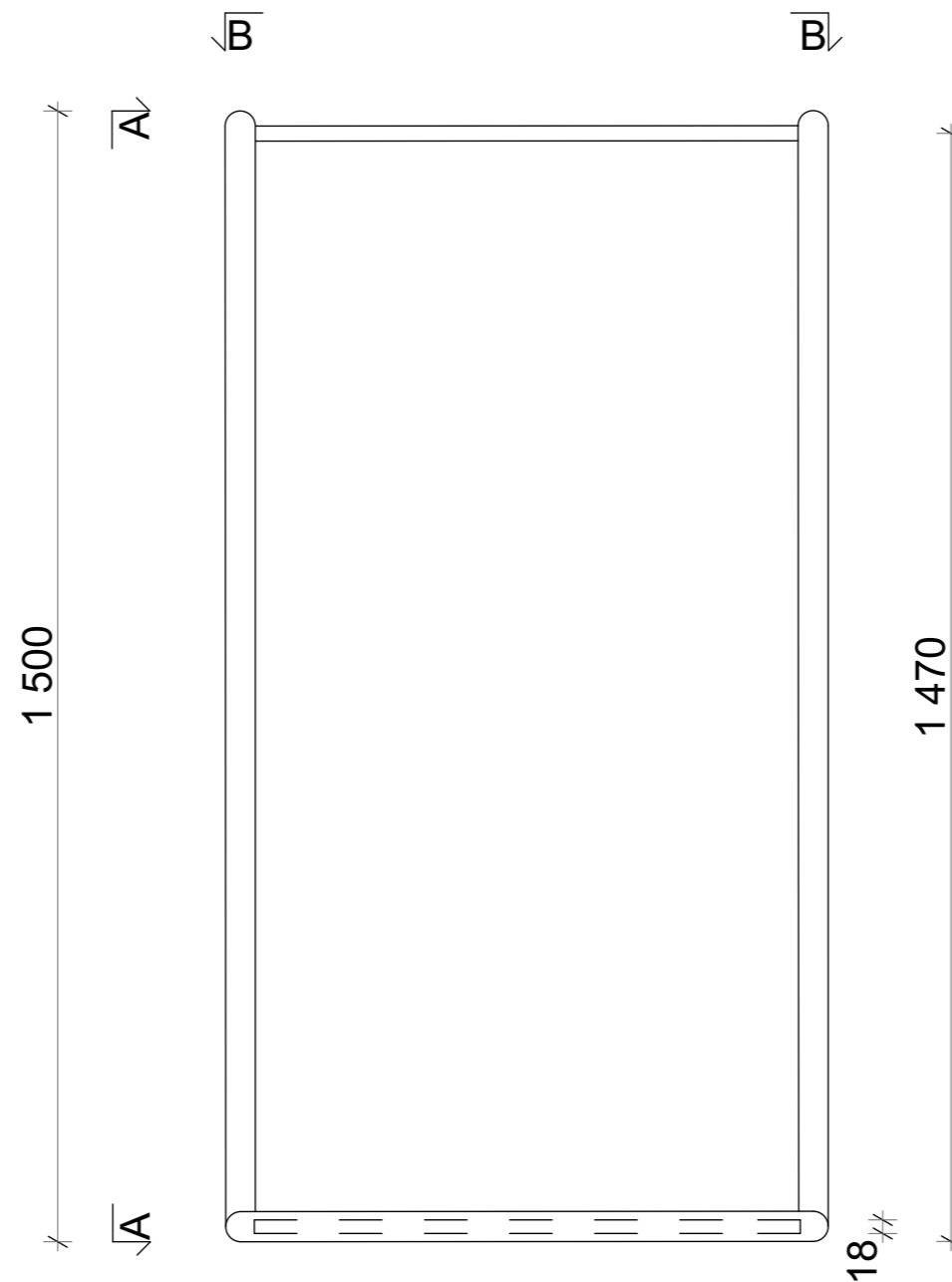
MITTAKAAVA 1:10

PVM 04.04.2018

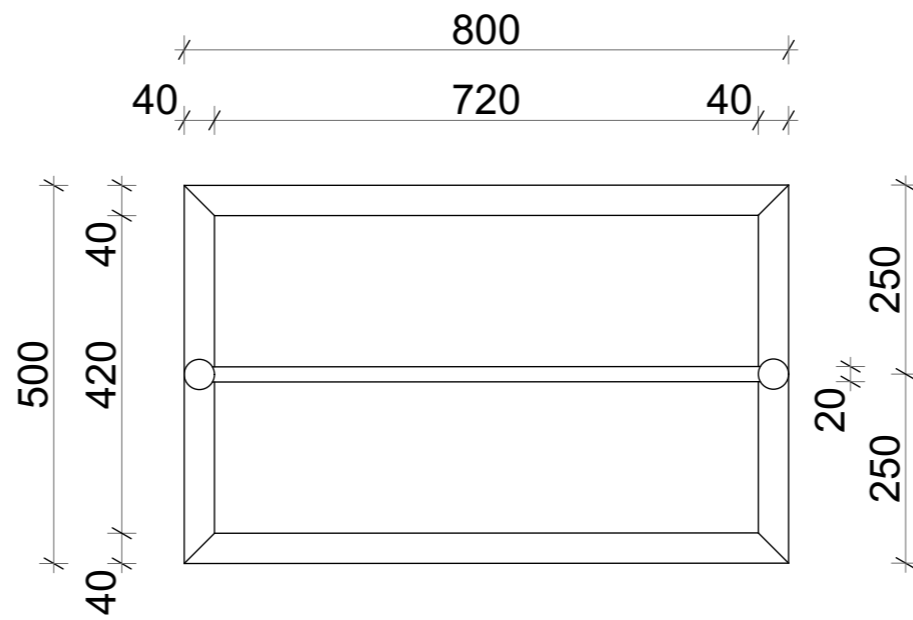
RIKU SUNDSTRÖM

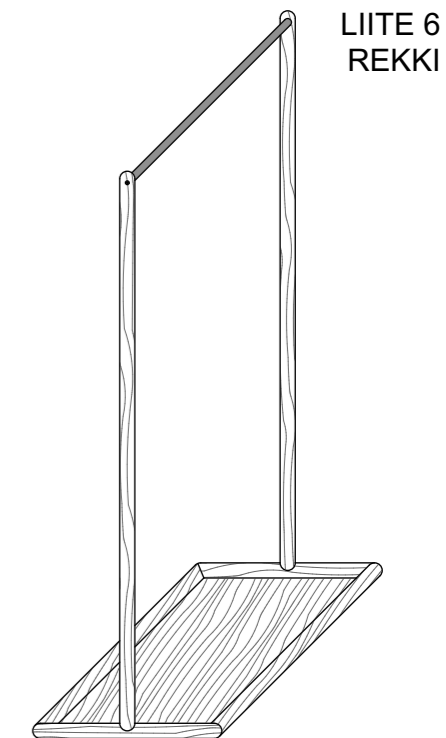
A-A

EDESTÄ

B-B

LIITE 6
REKKI

MATERIAALIT:

Koivuvaneri 18 mm
 Koivurima, pyöreä halk. 40 mm
 Teräsputki, pyöreä halk 20 mm

KÄSITTELY:

PUU: Lakka, kirkas, puolihimmeä
 TERÄS: Polttomaalaus, musta RAL 9005, puolihimmeä

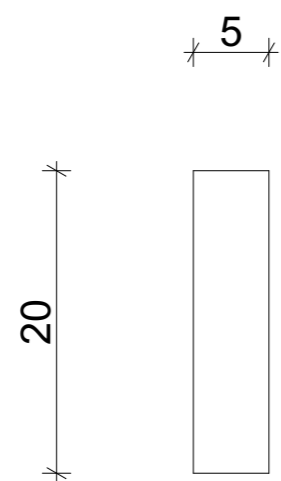
YLEISTÄ:

Kaikki reunat pyöristetään r 2 mm
 Kaikki liitokset piiloliitoksin
 Jalkojen alle huopatassut, musta

MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE
 ALVAR AALTO -KOHTEESEEN

NIMI	REKKI
MITTAKAAVA	1:10
PVM	04.04.2018

RIKU SUNDSTRÖM

MATERIAALIT:
Teräs

KÄSITTELY:
Sähkösinkitys

MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE
ALVAR AALTO -KOHTEESEEN

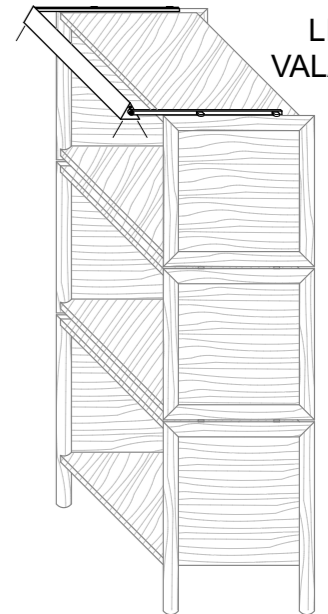
NIMI KIINNIKE

MITTAKAAVA 2:1

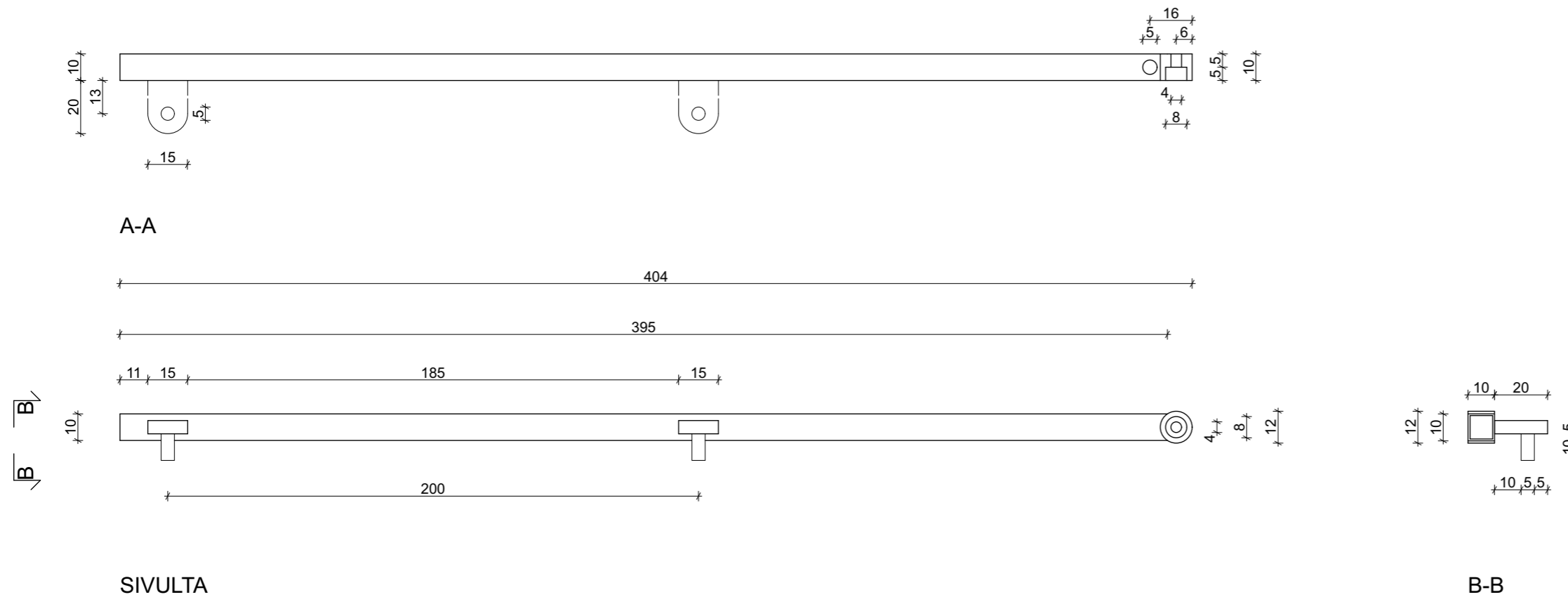
PVM 04.04.2018

RIKU SUNDSTRÖM

LIITE 8
VALAISIN

KANNAKE 1:2

MATERIAALIT:

Neliöputki teräs, 10 x 10 mm
Teräslevy 1 mm, 5 mm
Tanko teräs, 5mm, 12mm

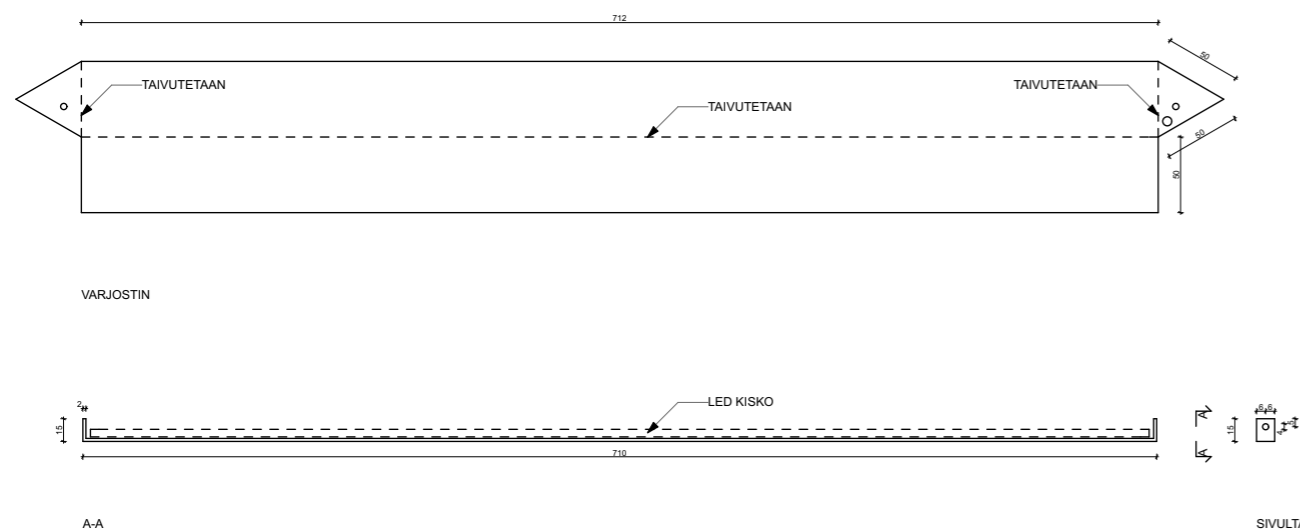
KÄSITTELY:

Polttomaalauus, musta, puolihimmeä
Varjostimen sisäpinta ja LED-kiskon kannake valkoinen, puolihimmeä.

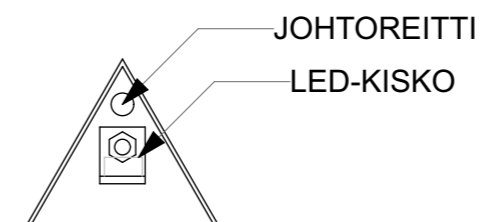
YLEISTÄ:

Kannakkeen liitokset hitsataan, saumat siistitään hiomalla. Varjostin taivutetaan, ei hitsata.
Kannakkeet, varjostin ja LED-kiskon kannake kiinnitetään ruuveilla, M4 kuusiokolo. Kannakkeiden ja varjostimen väliin nylon aluslevyt.
Valaisimen johto musta, pyöreä.

VARJOSTIN JA LED KISKON KANNAKE 1:5

VALAISIN LEIKKAUS 1:2

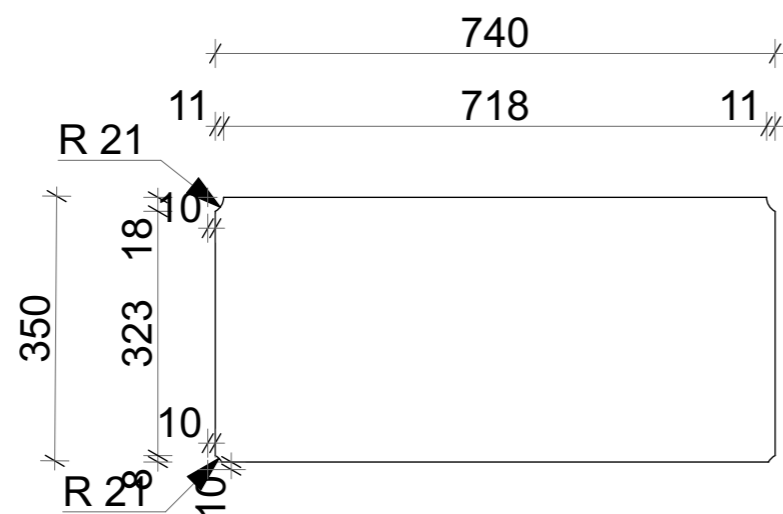
MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE
ALVAR AALTO -KOHTEESEEN

NIMI VALAISIN

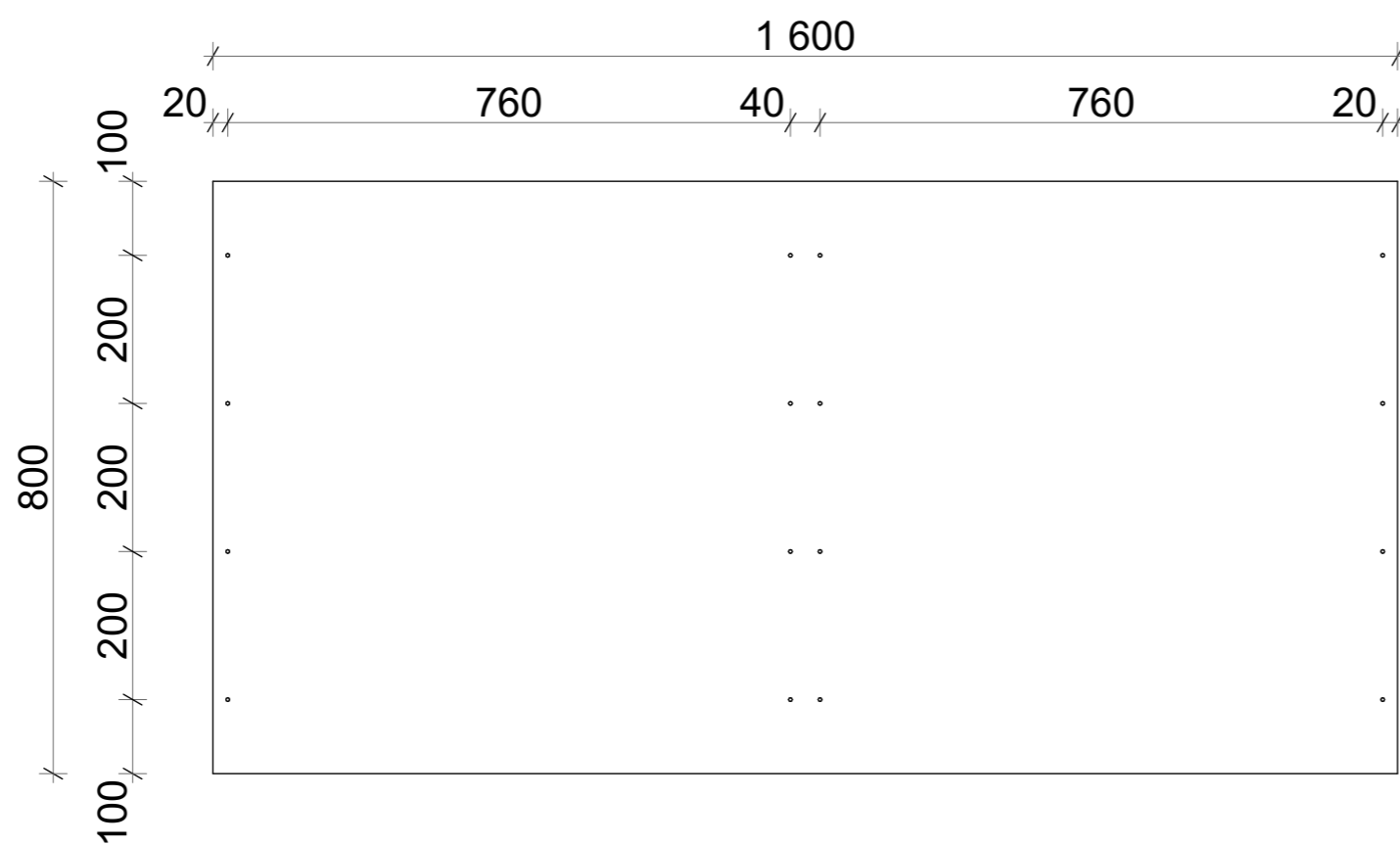
MITTAKAAVA 1:2, 1:5

PVM 04.04.2018

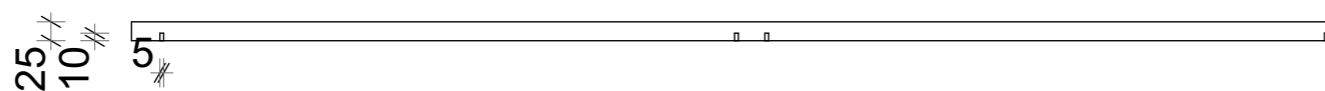
RIKU SUNDSTRÖM

HYLLYLEVY
18 MM VANERI

TISKIN TASO
PÄÄLTÄ

TISKIN TASO
EDESTÄ

MATERIAALIT:
Koivuvaneri 18 mm, 25 mm

KÄSITTELY:
Lakka, kirkas, puolihimmeä

YLEISTÄ:
Kaikki reunat pyöristetään r 2 mm

MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE
ALVAR AALTO -KOHTEESEEN

NIMI	TASOT
------	-------

MITTAKAAVA	1:10
------------	------

PVM	04.04.2018
-----	------------

RIKU SUNDSTRÖM

MYYMÄLÄN KALUSTUS

1.
Senkki 1 + istuintyyny
2.
Rekki
3.
Senkki 2, 2 kpl
Hyllymoduuli 2, levypinta ylöspäin
4.
Senkki 1
Hyllymoduuli 2, 2 kpl
Hyllylevyt, 6 kpl
Valaisin
5.
Senkki 2, 2 kpl
Hyllymoduuli 1, 4 kpl
Tiskin taso
6.
Artek Aalto jakkara E60
koivu, istuinosa musta linoleum

**MUUNNELTAVA MYYMÄLÄKALUSTE
ALVAR AALTO -KOHTEESEEN**

NIMI OSAPOHJAPIIRUSTUS

MITTAKAAVA 1:50

PVM 04.04.2018

RIKU SUNDSTRÖM